

RUH ve MADDE

Haziran 2011 Yıl:52 Sayı:617 (KDV Dahil) 5 TL

**Dr. Maurice Nicoll'e
Saygı Duruşu**

Bob Hunter

**Psşik Hayvanlar
Orduda**

Nick Redfern

**Zaman Ve
Eşzamanlılık**

Yasemin Tokatlı

**Hades'e Yolculuk:
Plüton Transitler**

Dilek Yılmaz

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

17

Excido

Aysun Bitir

Uşak ve Manisa'daki kapılardan girip yeryüzüne hiç çıkmadan Kapadokya'ya ulaşmak, İran'da Tebriz'e ulaşmak inanılmaz! Hiç korku duymadan Türkiye'nin altındaki geçitlere adım atmak ve dünyanın gidişatını anlamak... Sanırım insanlığın bilinç seviyesi henüz buna uygun değil.

Yazar kitapta çok bilgi görünen, bir o kadar da ürkek dünyalılara sesleniyor. Konuşulamayanları, konuşulamayanları cesur yüreklilikle açık ve sağlam temellerle açıklıyor.

Kısacası, bir "öteki gündem." Artık kendimize ve dünyaya başka bir gözle bakmanın zamanı... Okuyun, korkularınıza iyi gelecek.

160 sayfa, Meta Yayınları

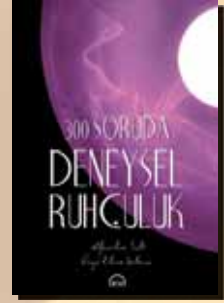
300 Soruda DeneySEL Ruhçuluk

Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz

Bu kitap, Allan Kardec'le parlayıp Bedri Ruhselman'la doruğa ulaşan deneySEL spiritüalizm veya ruhçuluk alanına ilgi duyup, bu alandaki temel bilgileri kısa zamanda edinmek isteyenler için başlangıç/temel el kitabı olarak hazırlanmıştır. Ruh, hayalet, Allah, evren, boyutlar, öte-alem, İlahi Yasalar, mukadderat, ölüm-ötesi, rüyalar vs. hakkında aklınıza takılan pek çok sorunun yanıtını bu kitapta bulacaksınız.

300 Soruda DeneySEL Ruhçuluk, Türkiye'de deneySEL spiritüalizmi ve deneySEL neo-spiritüalizmi soru-cevap tarzında sunan ilk kitap olma özelliği taşımaktadır.

272 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz

Sir William Barrett

Ki kitap hakkında yazar şunları kaydetmiştir:

- Ölmekte olan kişiler, Çoğu zaman yataklarının başında, hala hayatta olduklarını düşündükleri kişileri görmüşlerdir.
- İncelenen tüm vakalarda, gördükleri kişilerin ölmüş oldukları, ölmekte olan kişilerden gizlenmiştir.
- Ölmekte olan çocukların, kendilerini götürmeye gelen meleklerin kanatları olmadığını söylemeleri şaşkınlık yaratmıştır.
- Konusunda bir ilk olan bu kitabı Barrett, ne yazık ki tamamlamadan bu hayata gözlerini yummuştur.

106 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Meta Ansiklopedi

Alparslan Salt-Cem Çobanlı

Bu ansiklopedik sözlük, insanoğlunun şimdiye dek çözemediği, anlayamadığı, pozitif bilimlerin yeterince açıklayamadığı; garip ve gizemli fenomenleri, ruhsal evrenin sırlarını, mistik deneyimleri, gizlilikleri (büyü, kehanet, astroloji, simya, numeroloji), metapsişik yetenekleri (telepatî, levitasyon, ışınlama, astral seyahat vb.), uçandıre fenomenini, ezoterik (gizli) örgütleri ve teozofiyi konu almaktadır.

Bilimin sınırlarındaki tüm bu fenomen ve konular günümüzde birbirinden kesin sınırlarla ayrılamayan, şu yedi alanda kapsanmış durumdadır: Parapsikoloji, mistisizm, okültizm, ezoterizm, teozofi, spiritüalizm ve neo-spiritüalizm. Her ne kadar çeşitli ülkelerde, bu alanlardan bir veya birkaçını kapsayan çeşitli sözlükler hazırlanmışsa da, şimdiye dek bu yedi alanı kapsayan bir sözlük henüz yayımlanmamış olduğundan, bu ansiklopedik sözlük, kapsamı bakımından, kendi türünde ilk kitap olma özelliğini taşımaktadır.

824 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

S E V G İ L İ OKUYUCULAR

VAZİFE her an ve her yerde bulunmasına rağmen, öyle zaman yoğunlukları gelir ki farklı bir anlam kazanır. Hele de dönem sonu olarak adlandırılan özel zaman yoğunluklarında, her varlık başka bir telaş peşine düşer: vazifesini tamamlama telaşı... Her varlığın vazifesi, dünyaya geliş amacıyla şekil bulur.

Vazifemizi yerine getirmenin önünde engel teşkil eden şeylerden biri yaşamlar boyunca oluşturduğumuz ve daha çözüm getiremediğimiz döngülerdir. Aşamadığımız duygularımız, blokajlarımız, tökezlemelerimiz bu yaşamda aşama aşama katedeceğimiz basamakları oluşturur. Çıktığımız her basamak bizi varlık olarak güçlü kılar, yaşanmış bir deneyim olarak varlığımıza aktarılır. Nefesimiz kesilse de, kaslar o deneyime karşı güçlenir. Bir adım daha, bir adım daha derken çıkacağımız yere varmış buluruz. Ve o anda önümüzde yeniden çıkılacak farklı boyutların basamakları belirir. Tekamül denen olgu içinde bu yolculuk sonsuza kadar devam eder gider.

Eğer taşıdığımız duygusal ve vicdani yüklerimiz ağırsa, basamakları çıkmak zor olur. Bazen gerçekten gereksiz duygusal yükleri taşıdığımızı sonradan fark ederiz ya da hiç fark etmeyiz. Korkular, endişeler, kıskançlıklar, üzüntüler, aşırı heyecanlar, kin ve nefret bizi yoran ve aşağı çeken duygulardır. Yıllar geçtiği halde bu duygularımızda bir değişiklik meydana getirememişsek, o zaman dönüp bir bakmak ve silkelenmek zamanı gelmiş demektir.

Son dönemde dünya üzerinde meydana gelen makro veya mikro olayların hepsi bu silkelenmenin çabalarını oluşturuyor. En çok, bizi zorlayan olaylar ve kişiler taşıdığımız duygu yüklerinden bizi arındırmak için bir uyarı olarak gerçekleşiyor. Dersimizi alıyor ve yola devam ediyoruz. Bir adım daha, bir adım daha yukarıya... Ruhsal dünyanın yüksek enerjileriyle her an temas ve alışveriş halinde olduğumuzu unutmadan... Her bir basmağı çıkma gayreti gösteren ruh kardeşlerimize umut olarak, bilgi olarak...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

HAZİRAN 2011 Sayı: 617 Cilt: 52

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Dr. Maurice Nicoll'e Saygı Duruşu** Bob Hunter
- 8 **Kurtuluş**
Akış
- 9 **Yapacak Çok İşimiz Var** Murat Beytemur
- 12 **Tesir Kuşakları**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 13 **Teslimiyet** Paul Brunton
- 14 **Kuzgunun Belirşi: Kehanetin Dili** Peter Kingsley
- 20 **Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar**
P. Pearsall, G.E.R. Schwartz ve L.G.S. Russek
1. Bölüm
- 25 **Üç Kere Yüce Hermes**
2. Bölüm
- 34 **Hades'e Yolculuk: Plüton Transitler** Dilek Yılmaz
- 40 **Birleştiren Bilgi-İçimizdeki Kozmik Rüzgarlar**
A. Cemal Gürsoy
- 42 **Psişik Hayvanlar Orduda** Nick Redfern
- 45 **İyi Karma Kazanmanın 20 Yolu** Dalay Lama
- 46 **Zaman Ve Eşzamanlılık** Yasemin Tokatlı
1. Bölüm
- 50 **Gözden Geçirilen Geçmiş Yaşamların**
Çapraz Doğrulanmasının Önemi Athanasios N. Komianos
2. Bölüm
- 57 **Rooger Woolger Eğitimi**
Haber
- 58 **Aristoteles (Aristo)** Fadime Emir
- 62 **Hastalığın Nedeni** Barbara Ann Brennan
- 63 **Etkinlikler**

İyi ile Hakikat'i Şimdi Birleştirmek

Dr. Maurice Nicoll'e Saygı Duruşu

Bob Hunter

MAURICE NICOLL'ÜN Dördüncü Yol'a yaptığı özel katkı, P.D. Ouspensky tarafından aktarılan metodu değiştirerek oluşturduğu ve insanların Çalışma'ya değer vermesine yardımcı olan kendi öğretisidir. Ouspensky'nin hakikati kesinkes sunduğu noktada Nicoll, daha rahat bir tavırla, hakikatin iyiliğinin nasıl görüleceğini gösterdi. Çünkü hakikat, ancak kişinin anlayışının bir parçası kılındığında ve onun nedenini ve "amacı"nı içeren iyi ile birleştiğinde anlama sahiptir. İyi'nin Hakikat'ten önce geldiğini vurgulayan Nicoll, iyi olsak hakikata ihtiyacımız olmazdı, görüşünü savunmaktaydı.

İncillerle ilgili incelemelerinde, Mesih'i Hakikat ile ve İsa'yı İyi ile eş tutmuştur ve İsa Mesih şeklindeki birleşik terimin Yeni Ahit'te ancak iki kez geçmesinin önemine üstü kapalı değinmiştir. Nicoll'ün, Çalışma'nın ezoterik Hristiyanlık olduğuna ilişkin Gurdjieff'in iddiasını tam olarak kabullenışı onun dindarlık tasladığı anlamına gelmez. Tam tersine, Dördüncü Yolun takipçisi gibi görünmek için ciddi bir tavır takınan herhangi bir kimsenin, muhtemelen bunun

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal'ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzülererek okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

pek uzağında olduğu uyarısında bulunur. İnsan ilişkilerindeki ve yazılarındaki teması onun grup evlerinden birinin duvarına sanatkarane bir tarzda yazılmış olan, Eflatun'un, "Ciddi şeyler, gülünebilir şeyler aracılığıyla anlaşılabilir," deyişi

olan öğrenciler, Dr. Nicoll'un bir köy meyhanesinde toplantı yaptığını gördüklerinde şaşkına dönmüşlerdi. Bu şenlikli toplantılarda kendilerini ne kadar açığa vurduklarını fark edenlerin sayısı azdı ama çoğu,

öğretmenlerinin daima "orada mevcut" olduğunu ve öylesine söylenmiş bir cümlenin, sergilemekte oldukları tutum hakkında kendilerine ne kadar çok şeyi gösterebileceğini önünde sonunda gözlemledikler.

Dr. Nicoll koşullar

gerektiriyorsa tamamen dürüst olabilmekteydi ve onun bir mesajı ayağı yere basan tarzda açıklayışı, onu hatırlanabilir kılardı. Böyle bir anda, bir kadına, açılıp bir güle dönüşmeyi ümit etmesine rağmen kocaman açmış bir gelinciğe dönüşmesinin mukadder olduğunu söylediğinde, her bir özün biricik olduğu fikrini kafalara iyice yerleştirmişti. Bir başka gün, kalabalık bir odada insanların ayakları dışarıya gelecek şekilde birer sandalye taşıyarak hızla dolaşmalarını istedi. Oluşan çarpışmalar, kişiliğimizin tırtıklı noktalarının diğer insanların tırtıklı noktalarına takılacaklarını çünkü bizlerin içsel niteliklere izin vermek yerine yalnızca dış kişiyi gördüğümüzü zihinlere iyice kazımişti.

ile
kısmen
açıklanmış bir
yaklaşımla, hafifti.

Bu içsel hafiflik insanlara olumsuz duygulara kapılmaya hakları olmadığını asla söylemeden, bunun yerinde olumsuz olmamaya hakları olduğunu işaret etmek için sergilediği özenin de gösterdiği gibi, öğretilerindeki herhangi bir zorlanma düşüncesini bertaraf etmiştir. Duygusal merkezin arındırılması Nicoll'un öğretisinin ana itkilerinden biridir. Negatif duyguların kendini geliştirmenin anahtarına sahip olan daha yüksek merkezlere açılan kapıyı kapatma yollarını hiç durmaksızın açıklamıştır.

Otuzlu ve kırklı yılların Çalışma toplantılarının yapıldığı odaların anlaşılması zor atmosferine alışkın

Çalışma'yı öğretmek için çarpıcı imgeler oluşturma yeteneğini sürekli kullanırdı. Önerilerinden biri, içeride dolaşması güvenli olan yerlerini bilmek amacıyla insanların kendi psikolojik ülkelerinin bir haritasını çıkartmasıydı. Yanlış düşünüş nedeniyle kendini yararsızca suçlamadan, insanların kendilerini ayırmalarına yardım etmek için düşünceleri kuşlar olarak tarif etmiş ve insanlara bunlardan ancak uçup gitmelerine izin vermek yerine, kendi zihinlerinin kafesinde tutmakta oldukları takdirde sorumlu olduklarını anlatmıştı.

Çalışma'daki çoğu insan Nicoll'ü, kitaplarında ifade edilen enerjilendirici düşünceleri aracılığıyla tanımaktadır. 1884'te İskoçya'nın Kelso kentinde doğan Henry Maurice Dunlop Nicoll, Hür Kilise rahiplerinden vaiz William Robertson Nicoll'ün oğluydu. Maurice'in çocukluğu Londra'nın Hampstead semtinde geçti; Cambridge Üniversitesinin

Caius Kolejinden mezun oldu, Bart's Hastanesinde tıp eğitimi aldı; psikoloji dalında, önce Freud'un ve sonra Jung'un öğrencisi oldu ve Harley Street'te muayenehanesi olan saygın bir danışman ve Jungcu analist oldu. Birinci Dünya Savaşı'nda Kraliyet Ordusu Tıp Birliğinde yüzbaşıydı; 1917'de basılan *In Mesopotamia* (Mezopotamya'da) adlı kitabında anlattığı üzere Çanakkale'de bir hastanenin idareciliğini yaptı ve o yıl ayrıca, Jungcu rüya ve bilinçdışı analizlerinin yer aldığı *Dream Psychology* (Rüya Psikolojisi) adlı kitabı da yayınlandı.

Tatmin edici bir mesleği vardı ama 1921'de Londra'da Ouspensky'nin bir dersine katıldığında yaşamının hedefi değişti. Ertesi yıl Gurdjieff'i de tanıdıktan sonra tıbbi danışmanlık bürosunu kapattı ve eşi Catherine ile küçük kızlarını yanına alarak Fransa'daki İnsanın Uyumlu Gelişimi Enstitüsüne katıldı. Bir yıl sonra, Gurdjieff'in Enstitünün kapanmakta olduğunu belirtmesi üzerine Nicoll ailesi Ouspensky'nin grubuna geri döndü. Ouspensky'nin ağırlık merkezi, onun daha çok entelektindeymiş gibi görünmekteydi ama Nicoll ile hislerine daha çok ifade imkanı vermeye başladı. Grupta ustayı güldürebilen tek kişinin Nicoll olduğu söylenirdi ve bazen, köydeki evlerinde Nicoll ailesi ile kalmaktaydı. Bu uyumluluğa rağmen 1931'de Ouspensky ona, "Nicoll, artık gitmen lazım. Git ve sistemi öğret," dedi.

"Gerçek bir evlilik iki insan çalışıyor olduklarında gerçekleşir. Evlilik özde olabilir. Kocasını uykuda olduğunda kadın uyanmış olmalıdır. Karısı uykuda olduğunda koca uyanmış olmalıdır,"

yorumunu yapma ilhamını ona vermiş olabilecek bir ilişki yaşadığı Bayan Nicoll'ün desteğiyle hayatının geri kalan kısmında yaptığı da bu oldu.

Dr. Nicoll'ün basımını “naçiz bir şaşkınlıkla” karşıladığı en etkili yazılı eserleri, aslında basılma amaçlı değildi. Çalışma gruplarına okuduğu makalelerin bir koleksiyonu olan o çok değerli *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar* adlı eserinin birinci cildi, 1948'de eski öğrencilerine pek uzun yaşamayacağını ve Çalışma öğretisini Catherine'in sürdüreceğini açıklamasının ardından biraz da telaşla basılmıştı. Neyse ki *Yorumlar*'ın 20 Ağustos 1953 tarihli tamamlanmamış bir makalesini de içeren beşinci cildini oluşturacak kadar uzun yaşadı.

Birinci cilt 1949'da, Gurdjieff'in ezoterik öğretinin daha yaygın bilinme zamanının geldiğini açıkladığı yıl basılmıştı. Nicoll'ün öğrencilerinden olan yayıncı Vincent Stuart, makalelerin “İnciller'le ilgili bölümlerinden” bir kitap daha oluşturdu ve bu da 1950'de *The New Man* (Yeni İnsan) adıyla basıldı.

Vincent Stuart, Nicoll'ün *Living Time* (Yaşayan Zaman) adlı klasik eserini 1952'de yayınladı. Kitap 23 yıl önce, Çalışma'ya ilişkin fikirlerin basımının yasaklandığı sırada yazılmıştı. Beryl Pogson, *Maurice Nicoll: A Portrait* (Maurice Nicoll: Bir Portre) adlı biyografisinde Nicoll'ün bu kitabı “Zaman ve Ebediyet hakkında ona Hermetik literatürden, Yunanlılardan, yeni Eflatunculardan, çağlar boyunca mistiklerden, Gurdjieff sisteminin bir parçası olmayan, Ouspensky'nin Tekrarlanma Teorisinden gelen düşüncelerin hepsini” toplayarak yazmaya giriştiğini açıklamaktadır.

Hepimizin yüzleştiği şu yaşamsal ölüm ve ötealem meselesini ele alan Tekrarlanma fikrinin, dikkat çekmiş ve belki de Nicoll'ün okuyucuları arasında tartışmalara yol açmış olması doğaldır. O ise özdeş tekrarlanmanın Ouspensky'nin matematiksel bir fikri olduğunu daima açıkça belirtmiştir. Yazılarından ve gruplara verdiği öğretilerden anlaşılabilirdiği kadarıyla, Nicoll psikolojik tekrarlanmayı bir gerçeklik olarak kabul etmiş ve buna, kişinin özünün görünen hayata kendi malı haline getirmiş olduğu anlayışla döndüğü bir tekrardoğuş biçimi denilebileceğine inanmıştı. Böyle bir ruhsal devamlılık fiziksel tekrarlanmada bile, daha yüksek bir varlık seviyesine erişmiş olan bir kişinin başka insanlarla önceki varoluşlarından daha erken ilişkiye geçmeye hazır olacağı anlamında gelmektedir.

Bu düşünce çizgisi ebedi bir planı ve şuurluluğun gelişimine yardım eden yol gösterici, görünmez bir zekayı ima etmektedir. Dr. Nicoll evrenden

“sonsuz yanıt” olarak söz ederdi ve onun böyle olmadığını düşünenlere evrenin “bizim zeki olduğumuz ölçüde zeki” olduğunu eklerdi. Zekice yaşamak sürekli çabayı gerektirmektedir ama Nicoll “yanıtın bu yanıtı üretmek üzere donatılışımızdan daha çok” olduğunu işaret etmiştir.

1952’de Dr. Nicoll, İnciller üstüne, hala bir başka kitap yazmaktaydı ve bu, onun ölümünden sonra *The Mark* (Hedef) adıyla yayınlandı. Daha önceleri kendi grubunun üyelerine, “günah” olarak çevrilen Yunanca kelimenin, aslında hedefi tutturmamak anlamına geldiğini ve dolayısıyla

da suçlulukla ilgili çağrışımlardan muaf olduğunu söylemişti; Temmuz ayındaki doğum gününde ise şunu ekledi: “Bir nişan olmaksızın bir hedef edinemezsiniz... nişan ise Göklerin Krallığıdır.”

Çalışma terimlerine aşina olmayan okuyucular için (*Living Time* adlı kitabında) yazarken Nicoll, “Şuur potansiyelimiz yükselmiş olsaydı şimdide yaşayabilirdik, her bir an kaydedilirdi ve ‘kendimizin bir izini’ bırakırdık,” demişti. Maurice Nicoll bir izden daha fazlasını bıraktı. □

www.gurdjieff.org adresinden alınan makaleyi çeviren: Yasemin Tokatlı.

AKIŞ

Kurtuluş

*Doğanızı yadsırsanız
o yadsımanın derinden bağımlısı olursunuz.
Olanı, kendi hakikati içinde kabullendiğinizde
kurtulursunuz.
Kişi reddederek kurtulmaz.
Kişi severek kurtulur.* □

Kaynak: Pat Rodegast ve Judith Stanton, *Emmanule’in Kitabı*, Meta Yayınları.

Yapacak Çok İşimiz Var

Murat Beytemur

Söyle diyordu bir akışta Emmanuel
İsimli varlık:

Hayatınızı kutlayın.

Elinizden gelen her şeye keyif katın.

*Ve keyfe gizli bir suç değil de, hakikat olarak bakın
çünkü hazzi yanılısama bağlamında yargılırsanız onu
yitirirsiniz.*

Bu da sizi daha uzun süre bu okulda tutar...

Işığa ve cennete giden yol acı çekmek değil, hazdır.

Gerçek haz.

Sahte haz değil...

Hepiniz kendinizi nerede ihmal ettiğinizi bilirsiniz.

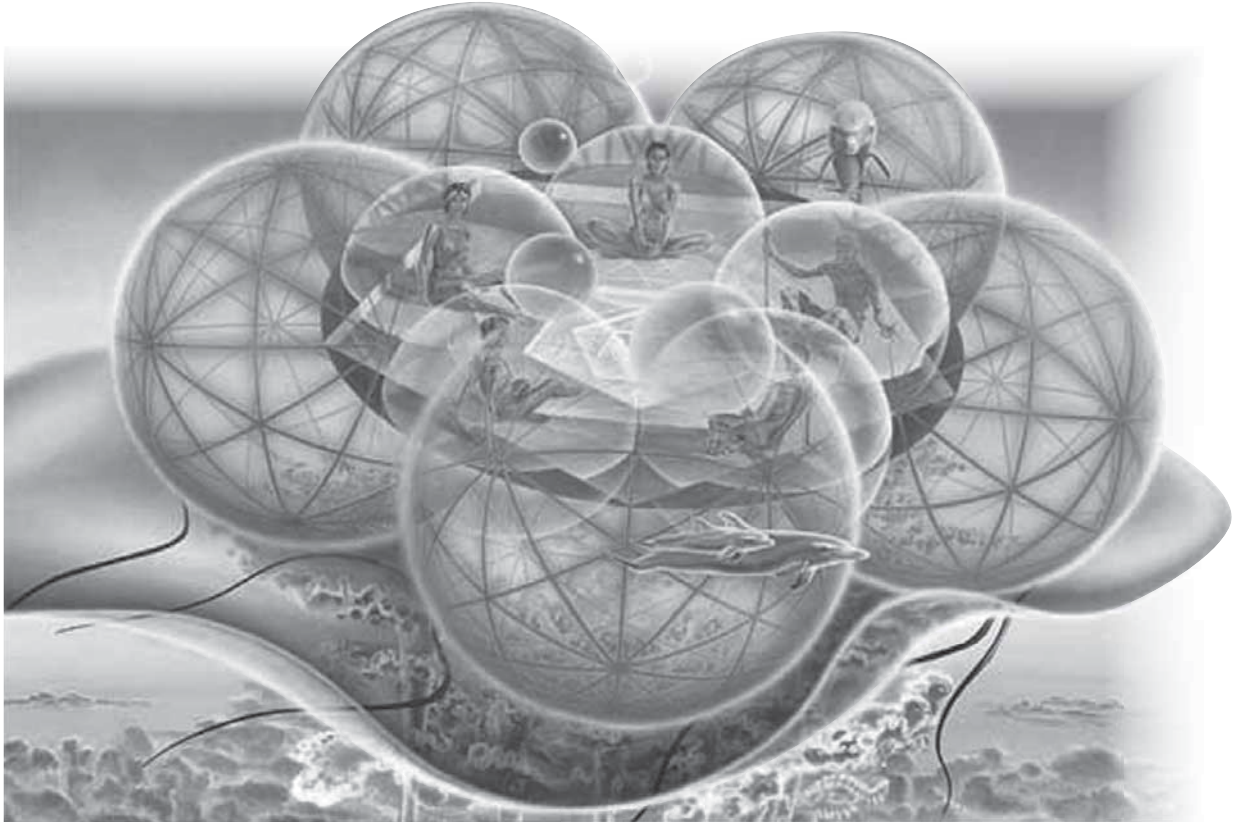
Kendinizi hasta edersiniz.

Yıkıcı olursunuz.

*Ancak o zaman kendinize ihanet ettiğinizi
anlarsınız, ne zaman gelmeye hazırsanız, eve giden
yolu hazırlarsınız.*

*Sizin ve benim, hepimizin yapacak çok işimiz var,
ancak bunun zor olması gerekmiyor.*

*Zevkli olması gerekiyor. Zevkin sizden ayrıldığı her
an durun ve şöyle söyleyin: “Neyi unuttum?” Yanıt
gerçekten de şöyle olacaktır: “Ah, Tanrı’dan olduğunu
unuttum!”*

Evet, hepimizin yapacak çok işinin olmasına rağmen neden işleri zorlaştırıyoruz?

Neden doğru yolda yürüdüğümüzü sanırken kendi ayakımıza kurşun sıkıyoruz? Bizi yoldan saptıran nedir? Nedir bizim ebedi neşemizi bozan, keyfimizi kaçıran? Neden özgürlük doğamızda olması gerekirken özgürlük için bu kadar ağır bedeller ödüyoruz; basit işleri nasıl karmaşılaştırıyoruz? İşlerin yolunda gitmesine engel olan ne..?

Bazı görüşler ve yaklaşımlar bize ilk yaralarımızdan, çocukluk travmalarımızdan, geçmiş yasakların bu hayata etkisinden bahsedecektir. Ve engel olarak yanlış bir eğitim sistemi sorumlu tutulacaktır.

Doğrudur. Ancak görünenin altındaki görünmeyeni görmeye çalıştığımızda, bu karışıklıkların sebeplerinin altında Tanrı'ya, ilksel kaynağa tekrar dönememesinin telaşı ve korkusunun bizi sarması olduğunu göreceğiz. Ruhsal planlarımız bize bu gezegende, bu maddi vasatta bedenleşme imkanı verdiğinde, elimizde kitabımızla tasarı ve planlarımızla geldik. Güçlü varlıklardık. Bu dünyanın üstesinden geliriz, diye düşündük ve kitapları kapatıp planları rafa kaldırdık. Oysa maddenin cazibesi çok güçlüydü. Bir yandan bu cazibeye karşı koymaya çalışırken bir yandan da unutmaya dediğimiz mekanizmanın etkisi altına girdik. Algılarımız, duygularımız ruhsal yeteneklerimizin önüne geçti. Bu zaten bizim elimizde olan bir şey değil, maddi sistemin getirdiği bir zorunluluktur.

Boyut değiştirip çok yüksek titreşimler frekansından daha düşük

titreşim frekansına inen bir varlığın karşılaşacağı tablo içinde unutmaya yerine hatırlama, ipnotik uyku yerine uyanıklılık olsaydı işimizi tamamlamadan bir an önce buradan kurtulmanın, maddenin esaretinden kurtulmanın kestirme yollarını arayacaktık; oysa istenen, yapılması gereken buranın, dünya maddesinin cazibesine kapılma riskine rağmen buranın kanunlarıyla temas etmek ve bu kanunların üstesinden gelmektir.

Gurdjieff Öğretisinden biliyoruz ki, dünya yaşamı olarak kırk sekiz kanuna tabiyiz. Bu eğitimi bitirdiğimizde yirmi dört kanuna tabi olup bir başka boyutu algılayabilecektik. Bu kanunları her bir maddenin üzerinde yarattığı ihtirasları ihtiva ediyor. Bu kanunları tanımaya başladıkça bir bütün ve tek sandığımız bedenimizin hareket, içgüdü, duygu ve entelektüel merkezlerden oluştuğunu; bir ve tek sandığımız kişiliğimizin yüzlerce yüzü olduğunu, bu bedenle bu psikolojiye sahiplik edecek, onu yönlendirecek bir efendiye bile sahip olmadığımız farkına varıyoruz.

Ama tüm bunlara rağmen Emmanuelin sözlerini hatırlayacak olursak:

“Neyi unuttum?” “Ah, Tanrı’dan olduğunu unuttum.”

Sürekli bir bilgi ve yardım ortamı, yani bir rahmet içindeyiz. Hiçbir zaman yalnız bırakılmadık. Bize düşen, Tanrı’nın ipine sarılmak. Bu ipi tutmak demek sürekli çaba ve gayret içinde olmak, gerçek hazza yaşamak ve yaşatmaktır. Ancak maddenin baskısı artığında, sürekli bir imajnasyon dünyasına girmeyi ilahi kuralların gereğini getirmeye tercih edebiliyorum.

Şöyle diyor Mustafa Molla isimli varlık: “Tekamül yolunda tembellik yapıp ilerlemek gayretini göstermeyen insanların kaybettikleri bir şey yoktur. Bunlar ancak kazanacaklarını kendilerine çok pahalıya mal etmek yolunu tutmuşlardır.” Özellikle son dönemlerde insan olarak ne kadar pahalıya mal olan bir yaşam yaşadığımızı gösteren çok güzel bir söz.

Japonya’daki 11 Mart depreminde bir nükleer reaktör de zarar gördü. Japonya gibi maddi organizasyonu yüksek, teknolojik alanda ileri bir ülke “birkaç gün içerisinde” söndürülmesi beklenen bir yangını söndüremedi... Onca teknoloji, onca maddi bolluğa, ruhsal olarak da bizde hayranlık uyandıran Japon dayanıklılığı ve metanetine rağmen Japonların yaşamdan zevk almadıkları yüzlerinden okunuyor... Tüm o sakinliğin ve dayanıklılığın arkasında çok fazla bastırılmış şiddet var...

Zengin, düzenli, sakin, gururlu ama komşularından izole bir Japonya birlik fikrinden yoksun Japonların nezdinde, kendi egomuza soralım: “Neyi unuttum?”

Cevap: ...

Sadece Japonlar değil, tüm dünya olarak bu çıkmaz yoldayız. Hangimiz sabah kalktuğumuzda aynadaki yüzümüze bakıp bugün gerçekten güzel bir gün olacak, diyebiliyoruz. Hangimiz hayatımızın başlayacak bir gününü kutluyoruz, o gün saçma sapan şeyler yapmaktan kendimizi alıkoyuyoruz. Nefsani istekler dışında kaç eylemimizden, hangi eylemimizden haz alabiliyoruz?

“Yıldızlar ateş böceği olmaktan korkmazlar,” der Tagore. Yıldızlar uzak dünyalarda bir ateş böceği gibi titrek bir ışıktaki görünseler bile yıldızdır. Bizler ruhsal evimizden uzakta birer ateş böceği olsak da bu ışık bize yeter. İçimizdeki yıldızın parlaklığının farkına varmadan uyuyor olsak da bu ışık bize yeter.

Bir ateş böceği olmanın coşkusunu tüm ruhumuzda duymanın vereceği haz bizi evimize götürecek hazdır. Ne zaman gitmeye hazırsak eve giden yolu biz kendimiz kendimizce hazırlarız.

Sizin ve benim, hepimizin yapacak çok işimiz var... □

Kaynaklar:

Ruh ve Madde Dergisi Sayı: 535, sy. 62; sayı 533, sy. 30; Sayı 361, sy. 15
Bilyay Akademi 4. seviye sınıfı ders notları.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Tesir Kuşakları

Celse: 106, 02.06.1967

BİR TESİRİN bir varlık tarafından kullanılabilmesi ve alınabilmesi, onun ana tesir kuşağı ile alakalıdır. Umumi muhassala olarak, tabi olduğu tesir planı, onun ihtiyaçlarını göz önünde tutarak, onun sarsılıp dağılmaması, yıkılmaması, sapmaması için uygun olan tesirleri ona sevk eder. Buradan da şunu anlayabilirsiniz ki, zikredilen tesir kuşakları bir bakıma ruhi tesir planlarının tensibi ve tasarrufu ile ortaya çıkmıştır. Öyle varlıklar, öyle tasarruf altında bulunduruluyor ki, bunların toplu gücü, bir tesir kuşağının meydana gelmesine sebep oluyor. Siklus sonlarında hasıl olan dört numaralı tesir için vaziyet de gene aynıdır. Yani bu Vazife Planı ile irtibat kurabilecek derecede vicdanı gelişmiş varlıkların müşterekliği, kendiliğinden bir tesir kuşağı meydana getirecektir. Hatta denebilir ki, tesir kuşaklarının yaratıcısı bizzat varlıktır. Sadece bunların bir tertip ve nizam içerisinde olması ruhi tesir planları tarafından temin edilir. □

hasıl: Meydana gelen. Elde edilenlerin hepsi.
muhassala: Bileşke.
tensip: Mûnasip görme, uygun bulma.

Teslimiyet

Paul Brunton

MALİ meselelerini yüce bir kudretin eline bıraktıklarını beyan eden çoğu insan işlerinin daha kötüye gittiğini fark eder. Bu nokta açıklığa kavuşturulmalıdır. İnsan akıl, irade ve efor harcama gibi sahip olduğu imkanları yeterince kullanmadan, işlerini ve geleceğini yüce kudrete havale edip bu tip bir teslimiyet içerisine giriyorsa, bu kendini aldatmadan başka bir şey değildir. Genellikle sağlık ve parasal sıkıntılara düştüğümüzde kendi egomuzun dışında, teslim olacak bir makam arayışlarına girip sığınacak bir güç ararız. Yüce kudrete teslimiyet bu kadar bayağı ve seviyesiz gerçekleşemez. Gerçek teslimiyet zorluklardan kaçarak değil, onların üstesinden gelmek için çaba harcıyarak olur. Bu anlamda yeterli bilgeliğe ve olgunluğa ulaşmış insan gerçek anlamda bir teslimiyeti uygulayabilir. Unutmayalım, yaşam hepimiz için bir mücadeledir ve hepimiz aynı mücadeleyi veririz. İşte, bu mücadelede egolarını işin içine sokmayanlara her çağda hikmet sahibi insanlar denmiş ve denmektedir. Her insan bunu yapmak için üstün çabalar harcamalıdır. Çünkü doğadaki zıt kutup sonsuza kadar savaştadır. O, insanların kurduğunu yıkar, onların huzur verdiği yerde tahrikle kavga çıkarır ve onların özgürlüğe sevk ettiği yerde zihinleri esir eder.

Yaşamınızı yüce kudrete teslim eder, sorumluluk duygunuzu ona devrederseniz, başkalarıyla olan ilişkilerinizde bencil hareket etmeyi başaramaz, onların iyiliğini, kendi iyiliğinizle birlikte düşünürsünüz.

Belli işaretler ortaya çıktığında meseleyi veya problemi en sağlıklı şekilde gerekli yere havale ettiğinizden emin olabilirsiniz. Bu işaretler şunlardır: Endişe ve üzüntülerin ortadan kalkması, gerilim ve streslerin yok olması ve içten pazarlıkların ve iki yüzlülüğün sona ermesi.

Yüksek Benlik karşı konulmaz yasalar yoluyla eylemde bulunur, bu doğru. Ancak bu kanunun bir parçası da sevgidir. Sevgi ve hoşgörülen yüksek prensiplerin yerine getirilebilmesi için gereken temel unsurdur.

Kişi olarak sizin veya kaderinizin bir parçası daima kontrolünüzün ötesinde kalacaktır. Ne yaparsanız yapınız onu değiştiremezsiniz. O halde gereksiz mücadelelerle boşuna enerjinizi tüketmektense, durumun kaçınılmazlığını kabul etmek daha sağduyulu bir tutumdur. Bazen bu kaçınılmazlıkları kendi yararınıza da çevirebilirsiniz. Bu zorunlulukların varlığını ve yaşam planınızı nasıl etkilediğini nasıl anlayabilirsiniz? Cevap son derece basit ve sadedir: Onu değiştirmek için kendinizi ne kadar çok zorlarsanız da başaramazsınız. □

Kuzgunun Belirışı: Kehanetin Dili

Peter Kingsley

Bu metin 2003 yılında, ABD'nin New Mexico kentinde düzenlenen "Language and Spirituality" (Dil ve Ruhsallık) konferansında sunulmuştur.

BU KONFERANSA davet edildiğimde kabul ettim çünkü bir içsel gereksinim olduğunu hissettim. Bu gereksinim diyalogun temel yapısıyla ilgilidir.

Bu konferans diyalogun en iyi yanlarını, en olumlu yanlarını ortaya çıkartmak üzere düzenlenmiş. Ama diyalogun belirli bir yönü de daha en baştan bir düaliteyi ima etmesidir. Diyalog beni ve bir başkasını içerir ki bu bir düalitedir ve biz etkileşim, dinleme ve tartışma aracılığıyla aşama aşama bu düalitenin üstesinden gelmeye çalışırız. Ama bu süreç, genellikle yavaş ve aldattıcıdır. Her iki taraf arasında fikir birliği olabilir veya fikir ayrılığı olabilir. Ancak henüz hiçbir teklik (bir oluş) yoktur.

Benim bakış açımdan, Amerikan Yerli gelenekleri ve modern Batı bilimi arasında, burada ilgilendiğimiz türden herhangi bir resmi diyalog düalite ve bölünme düzeyinde kalmaya mahkumdur. Bilebildiğim kadarıyla tek gerçek yol, farklı konumlar arasındaki bu bölünmenin ötesine geçmek üzere bu iki noktayı da içeren, ayrıca bunları daha derin bir seviyede birleştirerek onları uyum ve karşılıklı bağlantıda olma durumuna getiren bir üçgen oluşturacak üçüncü bir noktayı bulmaktır.

Bu üçüncü nokta, Batı dünyasının ve nihayetinde modern bilimin kökenidir. Bu köken noktasının geçmişlere uzandığı kesin. Ama aynı zamanda, hayli gizemli bir biçimde, şimdide ve burada da yatmaktadır çünkü gerçekte her şeyin -ki buna zaman da dahildir- kökeni şimdidir.

Batının kökenine ilişkin bu soru, yaklaşık otuz yıldır sürdürdüğüm çalışmamdır. Bu süre içinde bu kökenlerin, yalnızca geçmişle değil ama şu anla ve gelecekle de ilgili olduğu anlayışına giderek artan bir yakınlıkla çekildim. Bunlar bizleri fark ettiğimizden de

fazla ilgilendirmektedir. Ama Batı dünyasının kökenlerinde gerçekten neler olduğunu gayet iyi bildiğimizi sanmaktayız: bu artık ne hatırlanmakta ne de anlaşılmaktadır.

Bir örnek vereyim: Bugünkü diyaloglar sırasında mantık konusu ele alındı ve meseleyle ilgili olarak “Parmenides” adı geçti. Parmenides, Eflatun (Plato) ’dan önce, Aristo’ dan önce yaşamıştı. Mantığın kurucusu ya da babası olarak biliniyor olduğu bir sır değil. Ama bizler, artık onun hakkında binlerce yıldır tamamen saklı kalmış şeyleri bilecek bir konumdayız.

Yakın zaman önce, onun yaşadığı kentte bazı arkeolojik keşifler yapıldı. Ve ortaya ilginç bir veri çıktı ama ne yazık ki günümüzde hiç kimse bu konular hakkında herhangi bir şey bilmek istemiyor zira akla getirdiği şeylerin kapsamı çok geniş; evet, anlaşıldı ki Parmenides, (kutsal kuşu kuzgun olan Yunan Tanrısı) Apollo’ nun bir rahibiydi yani bilincin diğer durumlarında ve birlik alemine erişimde uzmanlaşmış; geçmişin, şimdinin ve geleceğin hiç kimsenin farkında olmadığı saklı yanlarını açığa vurmakla ilgili tanrısal becerinin verilmiş olduğu tanrılar adına çalışan bir kahin, bir haberciydi; diğer başka şeylerin yanı sıra, rüyaların yorumlanması aracılığıyla da çalışan bir şifacıydı. Batı mantığının kurucusu olarak anılan Parmenides’ in bu ünlü mantığını -mantığa aykırı olarak- bir şiir formunda, yani kutsal şiir ölçeğinde sunmuş olması da bilinen bir durumdur.

Ama anlaşılmamış olan şey, Parmenides’ in mantığının Batı dünyasına başka bir dünyadan getirmiş olmasıdır. Ve bunu tanrılardan gelen

ve bizleri tanrılara geri götürecek olan bir armağan olarak getirmişti.

Ancak Parmenides tüm tablonun yalnızca bir parçası. Yalnızca o değil, yaklaşık olarak aynı dönemlerde onun etrafında yaşamış olan başkaları da Batı kültürünün neredeyse yüzde doksan küsuru olarak tahmin edilebilecek temel çalışmaları ortaya koymuşlardı. Ve bunu bir armağan olarak getirdiler. Yalnızca mantıktan değil, kozmolojiden astronomiye ve psikolojinin köklerine dek Batı biliminin tüm temel unsurlarından da söz ediyorum.

İki bin beş yüz yıl kadar önce yaşamış olan bu Yunanlılardan öğrendiğim çok ama çok şey var. Ama onlardan öğrenmiş olduğum en önemli şey, algılamamanın iki farklı yolu olması gibi, konuşmanın da iki yolu olduğudur.

Konuşmanın cismani yolu vardır ki bu, şeyler hakkında konuşmaktır. Ve dikkat edecek olursanız, modern Batı dünyasında hep bir şey hakkında konuştuğumuzu göreceksiniz. Kelime vardır ve bir de kelime için referans noktası ki bu kelimenin kendisinden daima ayrıdır. Ve bu, elbette ki neredeyse tüm modern dilbiliminin temelidir.

Ama Parmenides gibi insanlara göre, konuşmanın bir başka yolu daha vardır. Bu diğer yol o şey hakkında konuşmak yerine, o şeyden hareketle konuşmaktır. Birliği hissetmekeyseniz birlikten hareketle konuşursunuz ve bu birlik, kelimenin büyümesi aracılığıyla zihinlerimizin kavranamaz bulabildiği ama yine de zihinlerimizi büyüleyen ve sonsuzca takıntılı hale getiren bir tarzda iletilir. Zira bu insanlar büyücüler. Batı mantığının ve biliminin kurucuları büyücüler.

Artık ne yaptığını hiç kimse bilmiyorsa bile onlar ne yaptıklarını bilmekteydiler.

Ve nasıl konuştuğumuza ilişkin bu mesele, nasıl keşfettiğimiz meselesiyle de ilişkilidir. Modern Batı'da bizler, şeyleri zaman içinde keşfettiğimiz varsayımının hakimiyetinde, baskınlığındayız. Arayarak, deneyleyerek azar azar gerçekliğin doğasını en sonunda gün ışığına çıkaracağız. Bu cismani keşfetme modeli, Batı'da birkaç yüzyıl önce, çoktan yerleşik hale gelmişti. Ve de kendimizden ve diğer her şeyden yabancılaşmanın o yıkıcı duygusuna yol açmıştı. Yaşamlarımızın tamamını çözümler arayarak geçirmekte ve ancak daha çok sorunu gün ışığına çıkarmaktayız, kendimizi aramakta ama asla bulamamaktayız, bulacağımızı varsaydığımız ve umduğumuz yerlerle yanıtları

ararken bize her yandan iletilen bilgeliği ihmal etmekteyiz.

Kutsal model tamamen farklı bir ilke üstüne kurulmuştur: zaten en baştan beridir orada olan her şeyi, sadece keşfetmek zorunda olduğumuz ilkesi. Her şey zaten en baştan itibaren oradadır çünkü her şey verilmiştir. Bilme ihtiyacında olduğumuz her şey onu tam da bilmemiz gerektiği anda otomatik olarak bize sağlanır. Bu kutsal model ile yaşayan bir ilişkiye girmenin tek bir koşulu vardır: beklenmeyene ve bilinmeyene açık olma becerisi.

Bir örnek vereceğim: 11 Eylül 2001'de ne olduğunu veya en azından dışsal olayları hepimiz biliyoruz. Ama üç gün önce, 8 Eylül'de bir kuzgun gelip neler olacağını bana söylemişti.

Lisanı fiiller ve isimler, sıfatlar ve zamirler bağlamında düşünme eğilimindeyiz. Konuşmamızı sağlayan mekaniğin belirli unsurlarını anlamamıza yardım

edebilmekteyseler de bu kavramlar bizi dilin kutsal boyutlarından ve iletişimin sonsuz gizemlerinden kolayca uzak tutabilmektedir.

Uzun zamandır kadim Yunan'da ve pek çok başka kültürde var olan bir gelenek olan "kuşların dili" konusu beni büyülemekte. Ve birkaç yıl önce, bir arkadaşımın burada, New Mexico'daki muteber bir kolejde Eski Yunan ve Latin edebiyatı eserleri ve beşeri bilimler okuyan oğluyla birlikte bir yürüyüşe çıktık. Güzel bir kırılık bölgede yürüyerek bir tepeye çıkmaktayken ona, "Gerçekte neler öğrendin?" diye sordum. "Kolejde keşfetmiş olduğun en önemli şey nedir?" Şöyle yanıtladı: "Öğrendiğim

en harikulade şey, biz insanların lisana sahip olması." Bunun, başka hiçbir şeyin lisanı olmadığı anlamına mı geldiğini sorunca, "Hayır, başka hiçbir şeyin lisanı yok, bu tamamen insanlara özgü bir şey," dedi. Biz yürürken şahinler tepemizde birbirine seslenmekteydiler, bu nedenle sordum: "Ya şahinler?" "Ne olmuş ki? Buna lisan denemez." Birbirine seslenen iki şahinin bir dil kullanıyor olabileceğini kabullenemezdi.

Şimdi, 8 Eylül'de olanlara gelince: O sırada, Kanada'nın batı kıyısı açıklarında karımla yaşadığımız adadaki evimde yalnızdım. Öğleden sonra, çalıştığım odanın penceresinin dışında bir kuzgunun öttüğünü

duydum: evin göle ve ağaçlara bakan çok sayıda penceresi var. Yazmaya devam ettim.

Kuzgun ısrarla ve sesini yükselterek ötmekteydi. Çağırısının farkındaydım. Kuşları fark ederdim, hala da öyleyim. Onun başka bir kuşa seslendiğini düşündüm. Ama aniden kendimden ayrılabilirdim ve kuzgunun, içinde olduğum evin etrafında saat yönünde daireler çizerek uçup seslenişini devam ettirmek için tekrar tekrar durduğunu fark ettim.

*Bir kuş
konuştuğunda
bu ne anlama gelir?*

Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Yine de yazmaya devam etmeye çalıştım ama sonra, kuzgunun beni çağırdığına hiçbir kuşkumun kalmadığı bir an geldi. Kalktum, evin içinden geçip güneye bakan verandaya çıktım. Orada, tam önümdeki ağaca ve tam boyum hizasındaki bir dala konmuş, dosdoğru bana bakmaktaydı kuzgun.

Beni gördüğü anda, hiç durmaksızın ötmeye başladı. Ne söylediğine dair hiçbir fikrim yoktu ama bir şey iletmişinden emindim.

Sonra, sustu. Bunu öylesine canlı hatırlıyorum ki. Ona, “Mesele nedir?”

diye sordum. Kanatlarını çırparak tekrar bağırılmaya başladı, hala tam önümdeki daldıydı. Anlayamadım. Durdu ve ben yine sordum: “Bana ne söylemeye çalışıyorsun?” Bu kez kanatlarını daha da şiddetle açıp kapadı. Daldan kalktı ve tam önümde, havada kalacak şekilde kanatlarını açıp kapamaya başladı. Tamamen dikkat kesildim. Bir mesajı olduğunu artık anlamıştım. Onu kulaklarımla değil, içimin derinliklerinden dinledim.

Ve o anda bana içimde konuştu. Mesajı doğrudan, kuzgun kelimeleriyle veya herhangi bir yerli diliyle değil de, İngilizce kelimelerle içime geldi. Bana, “Korkunç ölümler ve yıkım olmak üzere olduğunu söylemek için geldim,” dedi. Ve onun bunu iletme biçiminden, yalnızca beni ve karımı değil, tüm dünyayı etkileyecek türden ölüm ve yıkımdan söz ettiğini anladım.

Bir kuş konuştuğunda bu ne anlama gelir? Kuşların konuşmasını duyacak kadar sakin olduğunuzda bu ne demektir? Bir kuzgun çıkıp gelir de olacakları birine anlatırsa, aslında olan nedir? Ve kuşların lisanı -İngilizce veya İspanyolca veya insan lisanları bile değil de- kuşların lisanı nedir?

Bunlar, görünürdeki tüm bilgisi ile içinde yaşadığımız modern Batı dünyasında, artık hiç kimsenin yanıtlamadığı sorulardır. Ama bu sorular sonsuz bir derinlikten çıkagelmektedir ve onlara izin verecek olursak bizi, içinden geldiğimiz sonsuz derinliğe doğrudan götürebilir. Bu, her kültürün ve lisanın ve yaratığın kökeni olan birliğin derinliğidir. □

Aşağıdaki alıntılar ünlü araştırmacılar P. Pearsall, G.E.R. Schwartz ve L.G.S. Russek'in 2002 yılında Journal of Near-Death Studies dergisinde yayınlanan "Changes in Heart Transplant Recipients That Parallel the Personalities of Their Donors" (Kalp Nakli Yapılan Hastalarda, Donörlerinin Kişiliklerine Koşut Değişimler) başlıklı makalesinden özetlenmiştir. Bu makalenin orijinali şimdilerde, Nexus dergisinin websitesinde "Organ Transplants and Cellular Memories" (Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar) başlığı altında yer almaktadır.

Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar

*P. Pearsall,
G.E.R. Schwartz ve
L.G.S. Russek*

1. Bölüm

1. Vaka

VERİCİ, bir otomobil kazasında ölen on sekiz yaşında bir gençti. Alıcı ise kalp ıçzarı iltihabı tanısı konmuş ve sonucunda kalp yetmezliği çeken on sekiz yaşında bir genç kızdı. Vericinin bir psikiyatrist olan babası şunları anlattı:

"Oğlum hep şiir yazardı. Odasını temizlemek için ölümünden sonra bir yılın geçmesini bekledik. Bize hiç göstermemiş olduğu bir şiir defteri bulduk ve bunlardan kimseye söz etmedik. Şiirlerden biri bizi duygusal ve ruhsal açıdan sarsmıştı. Kendi ani ölümünü görüşünü anlatıyordu. Oğlum ayrıca bir müzisyendi ve "Danny, Kalbim Senindir" adını verdiği bir güftesini de bulduk. Şarkının sözleri oğlumun kaderinin ölmek ve kalbini bir başkasına vermek olduğuyla ilgiliydi. Daha on iki yaşındayken organlarını bağışlama kararını vermişti. Bunun o yaş için hayli büyük bir karar olduğunu düşünmüştük ama okulda bu konuda konuşulduğunu düşünüp üstünde durmadık. Alıcı olan kızla tanıştığımızda ise biz öyle... aslında nasıldık bilmiyorum. Şimdi de bilmiyorum. Bilmiyorum."

Alıcı olan genç kız şunları anlattı:

"Bana oğullarının resmini gösterdiklerinde, onu derhal tanıdım. Onu nerede olsa tanırdım. Benim içimdeydi. Onun benim içimde ve bana aşık olduğunu biliyordum. Hep benim sevgilimdi, belki de zamanın başka bir yerinde

sevgilim olmuştu. Ölüp de kalbini bana vereceğini yıllar öncesinden nasıl bilebilirdi? Adımın Danielle olduğunu nasıl bilirdi? Ve sonra, şarkılarından bazılarını bana çaldıklarında şarkılarının güftelerini tamamlayabiliyordum. Asla müzik aleti çalmamıştım ama nakil ameliyatından sonra müziği sevmeye başladım. Bunu tam yüreğimden hissettim. Kalbim müzik yapmalıydı. Anneme gitar dersleri almak istediğimi söyledim; bu, Paul'ün (verici) çaldığı müzik aletiydi. Onun şarkısı benim içimde. Geceleri bunu daha çok hissediyorum ve sanki Paul bana serenat yapıyor.”

Alicının babası şunları bildirdi:

“Kızım, nasıl diyorsunuz... baş belasının tekiydi. Bir dışıdan kapmış olduğunu söyledikleri hastalık onu etkileyene dek ailenin en vahşisi oydu. Derken, aniden sessizleşti. Hastalığından ötürü olduğunu sandım ama o daha az değil, daha çok enerji hissettiğini söyledi. Bir müzik aleti

çalıp şarkı söylemek istediğini söyledi. İlk şarkısını yazdığında, yeni kalbinden sevgilisinin kalbi olarak söz ediyordu. Sevgisinin, onun hayatını kurtarmak için gelmiş olduğunu anlatıyordu.”

2. Vaka

VERICİ, bir banyo küvetinde boğularak ölen on altı aylık bir erkek çocuktur. Alıcı ise kalp karıncığı kolunda bir delik, yer değiştirmiş aort, pulmoner darlık ve sağ karıncıkta kalınlaşma içeren bir sendrom tanısı konmuş olan yedi aylık bir erkek bebektir. Vericinin bir hekim olan annesi şunları anlattı:

“İlk şey Jerry'nin (verici olan kendi oğlu) kalbini duymaktan fazlasını deneyimlememdi. Carter (alıcı) beni ilk kez gördüğünde bana koşup burnunu burnuma sürttü de sürttü. Tam da Jerry ile hep yaptığımız gibiydi. Jerry ve Carter'ın kalbi artık beş yaşında ama Carter'ın gözleri Jerry'nin gözleriydi. Bana sarıldığında oğlumu hissedebiliyordum. Yani yalnızca sembolik olarak değil, onu gerçekten hissedebiliyordum. Oradaydı. Onun enerjisini hissettim.

Ben bir doktorum. Dikkatli bir gözlemci olmak için eğitim aldım ve hep kuşkucu biri olmuşumdur. Ama bu gerçektir. İnsanların oğlumun ruhunun yaşıyor olduğuna inanmaya ihtiyaç duyduğumu söyleyeceklerini biliyorum ve belki de durum bu. Ama bunu hissettim. Kocam ve babam da hissettiler. Ve size yemin ederim, anneme de sorabilirsiniz. Carter, Jerry'nin söylemiş olduğu bebekçe kelimelerin aynısını söyledi. Carter altı yaşında ama Jerry'nin bebekçe

kelimelerini söyleyip burnumla aynen Jerry'nin oynadığı gibi oynadı.

O gece alıcının ailesi ile kaldık. Gecenin bir yarısında, Carter yatağıma gelip kocamla benim aramda uyumak istediğini söyledi. Tıpkı Jerry gibi aramıza kıvrılıp yattığında biz ağlamaya başladık. Carter bize ağlamamamızı çünkü Jerry'nin her şeyin yolunda olduğunu söylediğini söyledi. Kocamın ve benim, ebeveynlerimizin ve de Jerry'yi gerçekten tanıyanların hiçbir şüphesi yok. Oğlumuzun kalbi oğlumuzun büyük bölümünü içermekte ve Carter'ın göğüs boşluğunda atmakta. Bir seviyede, oğlumuz hala yaşıyor.”

Alıcının annesi şunları anlattı:

“Carter'ın vericinin annesine gidişini gördüm. Bunu hiç yapmaz. Çok ama çok çekingen bir çocuktur ama onu görünce, tıpkı bebekken bana yaptığı gibi, koşup yanına gitti. Kulağına, ‘Sorun yok anne’cim,’ diye fısıldadığında, hüngür hüngür ağladım. Ona, ‘Anne’cim!’ dedi ve belki de konuşan, Jerry'nin kalbiydi. Ve bir şey daha bizi çok etkiledi. Jerry'nin annesiyle konuşurken onun çoğunlukla sol yanını etkileyen hafif bir beyin felci geçirdiğini öğrendik. Carter'ın da sol yanında bir tutukluk ve biraz titreme var. Bebekken böyle bir şeyi yoktu ve kalp naklinden sonra ortaya çıktı. Doktorlar bunun onun tıbbi durumuyla ilgili olabileceğini söylüyorlar ama ben daha fazlasının söz konusu olduğunu düşünmekteyim.

Bilmenizi istediğim bir şey daha var. Birlikte kiliseye gittiğimizde Carter, Jerry'nin babası ile hiç karşılaşmamıştı. Geç kaldık ve Jerry'nin babası, kilisenin içindeki kalabalığın arasında bir grup insanla oturmaktaydı. Carter

elimi bırakıp doğruca o adama koştı. Kucağına tırmandı ve sarılıp, 'Baba'cım!' dedi. Afalladık. Onu nereden tanıyor olabilir? Ona neden babacım demişti? Böyle şeyleri hiç yapmazdı. Kilisede elimi bırakıp asla bir yabancıya koşturmamıştı. Bunu neden yaptığını sorduğumuzda, 'Yapmadım,' dedi. Jerry yapmıştı ve o da onunla gitmişti."

3. Vaka

VERICİ, otomobil kazasında ölen yirmi dört yaşında bir kadındı. Alıcı ise kalp-akciğer nakli yapılan ve kistik fibrozisten muzdarip yirmi beş yaşında bir master öğrencisiydi.

Vericinin kızkardeşi şunları anlattı:

"Kızkardeşim çok duysal bir insandı. Aşklarından biri resim yapmaktı. Bir sarhoş onu arabasının altına alıp ikiye biçtiğinde küçücük bir sanat dükkanındaki ilk kişisel sergisine gitmekteydi. Burası eşcinsel sanatçıları destekleyen bir dükkan. Kızkardeşim cinsel terchini açıklamış değildi ama ben bunu biliyordum. Manzara resimlerinin, aslında anne veya kadın figürünün temsilleri olduğunu anlatırdı. Çıplak bir kadın modele bakıp bir manzara resmi yapardı! Anlıyorsunuz ya, çok yetenekliydi!"

Alıcı şunları anlattı:

"Başlangıçta hiç kimseye söylemedim ama bana bir kadının kalbinin takılmasının beni eşcinsel yapacağını düşünmüştüm. Ameliyatımdan bu yana eskisinden daha arzuluym ve kadınlar bana çok daha erotik ve duysal gelmekte olduğundan, belki de içsel bir cinsiyet değiştirme ameliyatı olmuş olabilirim.

Doktorum, böyle hissetmeme sebep olan şeyin yeni enerjim ve yeniden hayata dönmem olduğunu söylüyor ama ben farklıyım, farklı olduğumu biliyorum. Bir kadın bedeninin ne hissettiğini ve nasıl yanıt verdiğini – sanki benim bedenimmişcesine- tam olarak bilerek sevişiyorum. Aynı bedene sahibim ama sanırım, artık seks hakkında bir kadının düşüncesine sahibim."

Alıcının kız arkadaşı şunları anlattı:

"Artık çok daha iyi bir sevgili. Elbette ki eskiden daha güçsüzdü ama mesele bu değil. Sanki yani bedenimi en az benim kadar iyi tanıyor. Sarılmak, kucaklaşmak ve zaman geçirmek istiyor. Eskiden de iyi bir sevgiliydi ama böyle değildi. Artık farklı. Hep sarılıp kucaklaşmak ve alışverişe gitmek istiyor. Tanrım, asla alışverişe çıkmak istemezdi. Ve biliyor musunuz? Artık bir çantası var. Çantası! Omzuna asıyor ve heybem, diyor ama bu bir çanta. Böyle söylediğimde çok kızıyor ama onunla alışverişe çıkmak, kız arkadaşlarımdan biriyle çıkmak gibi. Bir şey daha: Müzelere gitmeye bayılıyor. Asla, asla yapmazdı bunu. Artık her hafta gidiyor. Bazen durup hiç konuşmadan dakikalarca bir resme bakıyor. Manzara resimlerini seviyor ve onlara bakakalıyor. Bazen onu oracıkta bırakıp daha sonra almaya geliyorum."

4. Vaka

VERICİ hareket halindeki bir otodan açılan ateş sonucu ölen on yedi yaşında bir zenci gençti. Alıcı ise aort darlığı tanısı konulan kırk yedi yaşında ve beyaz ırktan bir dökümevi işçisiydi.

Vericinin annesi şunları anlattı:
 “Oğlumuz vurulduğunda keman dersine yetişmek için yürümektedir. Kurşunun nereden geldiğini kimse bilmiyor ama onu vurdu ve yere düştü. Oracıkta, keman kutusuna sarılmış halde kaldırırda öldü. Müziği severdi ve öğretmenleri onun gerçek bir yetenek olduğunu söylüyorlardı. Müziği dinleyip ayak uydurarak çalardı. Sanırım bir gün Carnegie Hall’da konser verecek hale gelirdi ama diğer çocuklar onun sevdiği müzik türüyle alay ederlerdi.”

Alıcı şunları anlattı:

“Ölüm de kalbini bana veren oğlan için gerçekten üzgünüm ama onun zenci olması gerçeği beni gerçekten rahatsız etti. Yanlış anlamayınız, ırkçı değilim, hem de hiç. Dökümhanedeki arkadaşlarımdan çoğu zencidir. Ama bir beyazın bedeninde bir zencinin kalbinin olması fikri, sanki... ne bileyim. Ama şunu söyleyebilirim: Klasik müzikten nefret ederim ama artık seviyorum. Dolayısıyla bunun nedeninin yeni kalbim olmadığını biliyorum çünkü zenci mahallesinden bir genç bu müzikle ilgilenmezdi. Şimdi, bu müzik kalbimi sakinleştiriyor. Her zaman çalışıyorum. Giderek daha çok seviyorum. İşyerindekilere bir zencinin kalbini taşıdığımı söylemedim ama bunu sık sık düşünmekteyim.”

Alıcının karısı şunları bildirdi:

“Takılacak kalbin bir zenciye ait olduğunu duyduğunda çok kaygılandı. Olur da gelirse bir beyazın kalbini takamaz mı, diye doktora sormamı istedi. Tipik ırkçı değildir ama pek yakındır. Ve bunu söylediğimi duyacak olursa beni öldürür ama işyerindeki zenci arkadaşlarımı ilk defa yemeğe davet etti. Sanki artık onların derisininin

rengini görmüyor gibi, hala bu konuda konuşuyor ama... Bu zencilerle sanki daha rahat ediyor gibi ama bunun farkında değil.

Bir şey daha söylemem gerek. Şu klasik müziğiyle beni deli ediyor. Bir şarkının bile adını bilmezdi ve daha önce asla ama asla dinlememiştir. Artık oturup saatlerce dinliyor. Hatta arada bir, asla bilemeyeceği parçaları ıslıkla çalıyor. Bunları nasıl bilebilir? Zenci kalbi yüzünden rap müziği gibi bir şeyden hoşlanacağını sanırdım.”

Not: Bu vaka pek çok vakanın neden hiç bildirilmeden kaldığını açıklıyor. Beyaz tenli dökümhane işçisine, on yedi yaşındaki zenci gencin kalbi nakledildiğinde hasta, donörünün rap müziği tercih edeceğini varsaymıştı. Böylece, müzik zevkindeki klasik müziğe yönelik yeni radikal değişimin vericinin kalbinden dolayı olabileceği fikrini dikkate almamıştı. Oysa alıcı vericinin, aslında klasik müziği sevdiğinden ve keman dersine giderken “keman kutusuna sarılarak öldüğünden” habersizdir.

(Devam Edecek)

AntiMatters Dergisi Sayı 1’de yayımlanan makaleyi çeviren: Yasemin Tokatlı

Üç Kere Yüce Hermes

2. Bölüm

Sonuç

HERMES tarihin hangi döneminde ve nerede yaşamış olursa olsun bütün insanlığın topyekün uyanmasının beklendiği bu dönemde, artık bütün insanlığa mal olmuş bir inisiyedir. Nasıl bakarsak bakalım, tanrısal muradın bizi ulaştıracağı yolun en ciddi köşe taşlarından biri olan Hermes, tezahür ettiren düşünceye sahiptir ve onun düşüncesi içinde olmak yeryüzünün güzellik yönünde yeniden yaratılmasına katkıda bulunmak olacaktır. Üç farklı hermetik metnin bir araya getirilmesindeki temel amaç, Hermes'in hem kapsamının fark edilmesi hem ana fikri ve hedefinin anlaşılması hem de farklı okumalarla Hermes'teki bütünlüğün fark edilmesi isteğidir. Hermetik metinler, üzerinde düşünerek, tefekkür edilerek durulması gereken metinlerdir. Ve insana zihinsel devinimi hızlandırmak açısından ciddi süratler katacağı açıktır. Baba olan Hermes'in gelecek olan bizler için aydınlatıcı ve idrak ettirici olması temennilerimle bu yazıya son veriyorum. Tanrısal maksadın gerçekleşmesi bütün kainatların en derin arzusudur. Bizi bu derin arzumuzdan uzaklaştıran ve varlığımızı çepeçevre saran kabuklar, Hermes'inkiler gibi yaratıcı sözler ve doğrudan Tanrı'nın kelamı ile çözülebilir. İşte, Hermes'e ait çevirilerden bazı örnekler.

"Kutsal Vaaz"

1- Her şeyin ulusu, yetkini ve ilahı olan Tanrı her şeyin başlangıcıdır. 2- Zihin, Doğa, Cevher, İşleyiş, Çalışma, Gereklilik, Son ve Yenileme O'ndandır. 3- Su, sonsuz bir Karanlık ve dipsiz Derinlik, Kaos vardı. Güç'te ince bir Ruh bulunuyordu. Ve İlahi Işık oradan dışarı çıktı. Yaş Cevher ile Kum karıştırılıp Unsurlar pıhtılaştırıldı. 4- Bütün Tanrılar, Tohumlarla dolu olan Doğa'yı ayırdılar. 5- Her şey yapılmamışken ışıklı şeyler yüksekte birbirinden

ayrıldı. Ve ağır şeyler ıslak kumun üzerinde kuruldu, her şey bitirildi ve Ateş ile bölündü. Onların taşıdığı Ruh, artık hep onlarla birlikteydi ve Cennet Yedi Halka'dan gözleniyordu. 6- Tanrılar bütün İşaretleri ile birlikte kendi Fikirlerinde görünüyordu ve bunun yansıması olan Yıldızlar Tanrılar ile numaralandırılıyordu. Küre, Hava ile çevrelendi ve Tanrı'nın Ruhunu tarafından dairesel bir biçimde hareket ettirildi. 7- Her Tanrı kendi içsel gücü ile buyruğu yürüttü,

“Tanrısal maksadın gerçekleşmesi bütün kainatların en derin arzusudur.”

orada dört ayaklılar, sürüngenler, Suda yaşayanlar, uçabilenler, verimli Tohumlar, Yeşillikler, Çiçekler ve kendi kendine ekilip canlanan Tohumlar yapıldı. 8- İnsanın nesilleri İlahi Çalışmaların bilgisi ve Doğa'nın canlı tanığı gibidir. Göğün altında olan her şeyin Egemenliği ve iyi şeylerin bilgisi fazlalaşarak arttı ve kalabalıkta çoğaldı. 9- Halkalar'daki Tanrılar'ın mükemmel çalışmaları sonucunda vücut bulan her Ruh Cennet, Tanrılar, İlahi Çalışmalar ve Doğa'nın İşleyişleri görülsün diyedir. İlahi Gücün bilgisi ve iyi şeylerin sunduğu İşaretler ise iyi şeylerin ustalığının her inceliğini öğrenmek

içindir. 10- Böylece, onlarla yaşamaya başladı. Tanrıların oluşturduğu Halkalar'ın İşleyişi'ne göre bilge oldu, büyük anıtlar gibi kalıcı olabilecek kararlar verdi, Dünya üzerindeki büyük Çalışmaların Hatıralarını, çağların karanlığı içerisinde okunmaya terk etti. 11- Vücut bulan her nesil, Meyve, Tohum ve kaybolmuş bütün Ustalıklar bile Tanrıların yenilemesi ile yenilenmek zorundadır. Bu zorunluluk, sırayla hareket eden bir Halka'nın Doğası'ndandır. Çünkü dünya üzerindeki her şeyin doğa tarafından yenilenmesinin gerekmesi Kutsal bir şeydir. Doğa da bu Kutsallık içinde oluşturulmuştur.

Var Olan Şeylerin Hiçbiri Yok Olamaz

1- "Ey oğlum, Beden ve Ruh hakkında konuşmalıyız; Ruh'un özelliği Ölümsüz olmasıdır ve yaptığı işler Beden ile birleşir ve Beden'den çözülür. 2- Ruh için ölüm yoktur. Ölüm yalnızca bir adlandırmadır, ya boş bir kelimedir ya da hatalı bir biçimde Ölüm olarak adlandırılır. İlk harfi yanlış okunmuştur ve Ölümsüz yerine yanlışlıkla Ölümlü denmiştir. 3- Çünkü Ölüm bir yıkımdır fakat bütün dünyada yok olan hiçbir şey yoktur. 4- Dünya, ikinci bir Tanrı ve Ölümsüz bir İnsan olacaksa, Ölümsüz bir İnsanın herhangi bir parçasının ölmesi mümkün değildir. 5- Fakat Dünya'da olan her şey, Dünya'nın parçasıdır ve bu özellikle insan, akla sahip canlı için geçerlidir. 6- Her şeyin ilki Tanrı'dır; O, Sonsuz'dur ve Yaratılmamıştır; Tanrı her şeyin Yaratıcısıdır. 7- İkinci gelen Dünya'dır,

Dünya Tanrı tarafından yapılmıştır, O'nun kendi imajı ile birlikte ortaya çıkmış ve ölümsüz kılınmıştır, kendisini var eden Baba'sı gibi sürekli yaşayacaktır. 8- Ölümsüz olduğu için sürekli yaşayacaktır ve her zaman ölümsüzdür. 9- Sürekli yaşayan şey ile sonsuz olan şey birbirinden farklıdır. 10- Sonsuzluk başkası

tarafından yapılamaz ve doğurulamaz. Eğer sonsuzluk yaratılmış veya doğurulmuşsa, başkası tarafından değil, kendi kendisine yapılmış olması ve her zaman yapılması gerekir. 11- Çünkü Sonsuzluk Evren'dir ve Evren Sonsuz'dur. 12- Sonsuzluk kendi kendinin Baba'sı, kendi kendinin Sonsuzluğudur, buna karşın Dünya Baba'sı tarafından yapılmıştır ve bu yüzden sürekli yaşayacaktır. 13- Ve Madde O'nun tarafından toplandı ve Baba hepsini bir Beden içinde yoğurdu, şeklini bir küre gibi yaparak ona nitelik attı, onu ölümsüz kıldı ve Sonsuz bir Maddeselliğe sahip olmasını sağladı. 14- Fikirlerle dolu olan Baba, Küre'de Nitelikleri oluşturdu ve onları bir Halka'nın içine kapattı. Sonradan yapılacak şeylere, her Niteliğe bir güzellik attı. 15- Daha sonra Evrensel Beden'i Ölümsüzlük ile örttü. Madde bu Bileşimden ayrıldığında, çözülmek ve kendi düzensizliğine yönelmek zorundaydı. 16- Çünkü Madde vücutsuz olduğunda, düzenini kaybeder. Diğer rutin şeylerin günlük karmaşasına sürüklenir. Azalma ve Artma gibi Niteliklere sahiptir. İnsanlar bunları ölüm diye adlandırır; dünyasal yaşam hakkında düşünmede hatalı hareket eder. 17- Çünkü Göğe özgü şeylerin Bedenleri bir düzene sahiptir. Bu onların Başlangıçlarından itibaren Baba'dan aldıkları ile ilgilidir. Ve onların her biri korunur ve çözülmezdir. 18- Fakat Dünyasal Bedenlerin yenilenmesi onları tutarlı kılar. Onlar çözülürlerken çözülemez olana, yani Ölümsüz'e doğru kendilerini yeniden yapılandırmış olur. 19- Ve bundan dolayı orada özel Duyular vardır, bununla birlikte Bedenlerin yapısı

*“Kozmos içinde
canlı olmayan
hiçbir şey
yoktur.”*

bozulmaz. 20- Üçüncü ölümsüz yaşam biçimi ise İnsandır. İnsan, Dünya'nın İmajından sonra yaratılmıştır ve Baba'nın İradesi doğrultusunda kendisine Zihin bahşedilmiştir. Bu onu diğer canlılardan üstün tutar. 21- Ve İnsan'ın, ikinci Tanrı olan Dünya ile bir yakınlığı vardır; aynı zamanda birinci Tanrı Olanı da anlayabilir. 22- İnsan, İkinci Tanrı olan Dünya'yı bir beden içinde görür fakat Birinci Tanrı'yı Tinsel olarak ve İyiliğin Zihni olarak anlayabilir. 23- "Bu yaşam biçimleri yok olabilir mi?" diye sordu Tat. 24- "Ey oğlum, Tanrı'nın ne olduğunu, Dünya'nın ne olduğunu, Ölümsüz İnsan'ın ne olduğunu ve çözülebilir olanın ne olduğunu öğren ve iyice düşünerek konuş," diye yanıtladı Hermes. 25- Ve anla ki Dünya, Tanrı'nındır ve sadece Tanrı'dadır. Fakat İnsan Dünya'nındır ve Dünya'nın içindedir. Başlangıç ve Son, bunların Bütünlüğü, Tanrı'dır.

Yaşayan Kozmos

Asli Zihin,
Hayat ve Işık olan,
iki cinsiyetli olarak doğurdu
Kozmos'un Zihnini.

Asli Zihin devimsizdir her zaman,
sonsuz ve değişmezdir,
kendisi içerir bu Kozmik Zihni,
duyular için algılanamaz olan.
Duyularla algılanan Kozmos
bir kopyası ve suretidir
bu sonsuz Kozmik Zihin'in,
aynadaki bir yansıma gibi.

Her şeyin ilkidir
ve başlangıcı olmayandır Atum.
İkincisi Kozmos'tur,
Atum'un suretinde yapılmış olan.
Kozmos ikinci bir tanrı olduğundan,
o da ölümsüz bir varlıktır
ve Kozmos'un içindeki her şey
bir parçasıdır Kozmos'un,
imkansızdır ölebilmesi onun
herhangi bir parçasının.
Kozmos, tüm Hayat'tır.
Onun ilk temellerinden tek bir şey
bile var olmamıştır
canlı olmayan.Yoktur
ve hiç olmamıştır
ve hiç olmayacaktır
ölü olan bir şey Kozmos içinde.
Atum Işık'tır;
sonsuz dek tükenmeyecek enerji
kaynağı,
Hayat'ın ta kendisinin sonsuz
dağıtıcısı.
Bir kere enerji dağıtıldıktan sonra,
Yönetilir onun kullanılması sonsuz
kozmetik yasalarla.
Kozmos'un varlığı
Sonsuz Enerji dahilinde bulunur,
ondan bütün Hayat doğar,
imkansızdır bu yüzden onun
durması
veya yok olması bir zaman.
Kontrol altında ve bir arada tutulur
Sonsuz Yaşam-Gücü'yle.
Kozmos dağıtır bu Hayat'ı
kendi içindeki her şeye.

İki katlı bir devinimi vardır onun:

Sonsuzluktan enerji akar
Kozmos'a ve o da Hayat aktarır
içindeki her şeye.

Zihin ve Ruh
tezahürleridir Işık ve Hayat'ın.
Devinir her şey Ruh'un
gücülle.

Kozmos'un bedeni,
bütün kitleleri içinde
barındıran, tam doymuştur
Ruh'a.

Ruh tamamen aydınlanır
Zihin'le.

Zihne baştan başa nüfuz
etmiştir Atum.

Ruh doldurur ve kuşatır
Kozmos'un bütün bedenini.O,
Hayat verir
büyük ve mükemmel canlı
varlığa

Kozmos dediğimiz,
o da hayat veririçinde barınan
bütün daha ufak canlı yaratıklara.
Kozmos bütündür
parçaları üreten ve besleyen,
bir ana baba gibi çocuklarına
bakan.

O, Atum'dan alır İyilik payını
ve o, bu İyilik'tir
yaratmanın hakiki gücü olan.
Kozmos suretidir Atum'un
ve Atum Tüm-İyilik
olduğundan

Kozmos da İyi olandır.
Zaman Döngüsü

Kozmos'ta değişim yoktur bir
anlamda,
çünkü onun hareketleri
değiştirilemez yasalar
tarafından belirlenir.

O yasalar ki ebedi deveranı
sağlar
başlangıcı ve sonu olmaksızın.
Tezahür eder, yok olur onun
parçaları
ve yeniden yaratılır,
tekrar tekrar zamanın
dalgalanan nabzında.

Zaman süreci boyunca,
Kozmos'un içindeki hayat
düzenlenir ve korunur.
Yeniler her şeyi zaman Kozmos
içinde,
sikluslu değişim süreci ile,
ölçülür gök cisimlerinin
tekrar gelmeleriyle ilk
konumlarına
göklerde dönüp dururlarken.

Şimdi geçmişten doğar,
gelecek ise şu andan.
Her şey bir kılınır bu
süreklilikle.
Bir döngü gibidir zaman,
bütün noktaları öyle
birleşmiştir ki
söylenemez
nerede başlayıp, nerede bittiği,
çünkü her noktası hem önüne
geçer,

hem de ardından gelir
birbirinin sonsuza kadar.
Yine de daha derin bir anlayış
vardır.

Geçmiş ayrılp gitmiştir ve
artık yoktur.
Gelecek erişmemiştir ve daha
olacaktır.

Şimdi ise sürüp gitmez,
nasıl var olduğu söylenebilir
öyleyse,
bir an olsun yerinde
duramıyorsa?

Yaratılış Hiyerarşisi

Atum Kozmik Zihin'i yaratır;
Kozmik Zihin de Kozmos'u.
Kozmos Zaman'ı yaratır;
Zaman da Değişim'i.

Atum'un özü
Asli İyilik'tir.
Kozmik Zihin'in özü
daimi ayrıyettir.
Kozmos'un özü
mükemmel düzendir.
Zaman'ın özü devinimdir.
Değişim'in özü Hayat'tır.

*Zaman'ın
özü
devinimdir.*

Atum,
Zihin ve Ruh vasıtasıyla;
Kozmik Zihin ölümsüzlük ve
süreklilik vasıtasıyla;
Kozmos
dönüş ve yeniden dönüş vasıtasıyla;
Zaman;
artma ve azalma vasıtasıyla.
Değişim ise
nitelik ve nicelik vasıtasıyla iş
görürler.
Kozmik Zihin Atum'dadır.

Kozmos Sonsuzluk'tadır.
Zaman Kozmos'tadır.
Değişim Zaman'dadır.
Kozmik Zihin,
sürekli biçimde Atum'a bağlıdır.
Kozmos, Kozmik Zihindeki
düşüncelerden oluşmuştur.
Kozmik Zihin Atum'un suretidir.
Kozmos ise Kozmik Zihnin.
Güneş Kozmos'un bir suretidir.
İnsan ise güneşin.

İnsan Bir Mucizedir

Atum birincidir,
Kozmos ikinci
ve insan üçüncü.
Atum Bir'dir,
Kozmos Bir'dir
ve insan da öyle;
çünkü Kozmos gibi
o da farklı farklı parçalardan oluşan
bir bütündür.
Usta insanı yaptı,
yönetmesi için kendisiyle birlikte,
eğer bu fonksiyonu tam anlamıyla
kabullenirse insan,
bir vasıta olacaktırKozmos'un
düzeninde.

Kendini bile
bilir insan
ve böylece Kozmos'u,
Atum'un ve Kozmos'un bir sureti
olduğunu
fark ederek.
Diğer canlılardan farklıdır o,
Zihni bulunması dolayısıyla.
Zihin yoluyla söyleşebilir
ikinci tanrı olan Kozmos'la;
ve düşünce yoluyla varabilir
Bilgi'sine
Tek Tanrı Atum'un.

İnsan bedeni kuşatır saf Zihin'i,
duvarla çevrili bir bahçedeymiş gibi,
onu koruyan ve ayrı tutan,
yaşayabilmesi için barış içinde.
Şu ikili tabiata sahiptir insan:
bedeniyle ölümlüdür,
zekasıyla ölümsüzdür.
Göğün üstüne yüceltilmiştir,
ama esiri olarak doğmuştur

Kader'in.

İki cinsiyetlidir,
Baba'sının iki cinsiyetli olması gibi.
O uykusuzdur,
Baba'sının uykusuz olması gibi.
Yine de bedensel arzuların hükmü

altındadır

ve unutkanlık içinde kendini

kaybetmiştir.

Ruh'u olan bütün varlıklar arasında,
sadece insanda vardır ikili tabiat.

Bir parçası, "Atum'un Sureti"

denilen,

Tektir, bölünmemiştir, ruhsaldır ve
sonsuzdur.

Diğer parçadört maddesel
elementten oluşmuştur.

Biri gelir Asli Zihin'den.

Yaratıcı'nın gücü vardır onda

ve Atum'u bilme yeteneğine sahiptir.

Diğeri verilmiştir insana göklerin

deveranı ile.

İnsan en tanrısalıdır bütün

varlıkların,

çünkü bütün canlılar arasında

Atum onunla ilişki kurar sadece;

geceleeri onunla konuşarak

rüyalarda,

geleceği haber vererek ona

kuşların uçuşunda,

hayvanların derin hislerinde ve

fısıldayan meşede.

Bütün diğer canlılar

Kozmos'un bir parçasında yaşarlar

sadece;

balıklar suda,
hayvanlar karada,
kuşlar havada.

Bu doğa güçlerinin tümüne nüfuz
eder insan.

Görme duyusu ile
gökleri bile kavramaktadır...

Ölüm ve Ölümsüzlük

Oluşun sonu
yıkımın başlangıcıdır.

Yıkımın sonu
oluşun başlangıcıdır.

Yeryüzünde zorunludur her şeyin
yıkılması,

çünkü yıkılma olmasaydı,
yaratılamazdı hiçbir şey.

Eski olandan doğar yeni.

Canlı bedenle her doğuş,
tohumdan gelişen her bitki gibi,

yıkıma uğrayacaktır sonunda.

Ama çürümenin ardından gelen
yenilenmedir,

dairesel yollarında göksel tanrıların,
ve Doğa'nın gücüdür

bulan varlığını

Atum'un Varlığı'nda. □

Hermes, Metinler ve Çalışmalar (Ege Meta Yayınları)
kitabından derleyen: Nusret Sefa Yılmaz.

Hades'e Yolculuk: Plüton Transitler

Dilek Yılmaz

PLÜTON zenginlik ve refah anlamına gelen Plutus'tan türemiştir. Anlam olarak, yer altındaki hazineleri, gizli serveti çağrıştırdığı kadar, psişenin (ruhun) zengin dünyasını da içerir. Plütonun astrolojik grafisinde, dairenin (ölümsüz ruh) altında yer alan yarım ay (eski realiteler) ve onun aşağısında yer alan haçı (madde-fizik beden) görürüz. Her şeyin üzerinde olan ruh varlığı haça (maddeye-fizik bedene) bağlıdır ama eskimiş olan realiteden bir sonrakine geçerek dönüşüm yaşar.

Plüton bir jenerasyon gezegenidir. Modern astrolojiye göre, Akrep burcunun yönetici gezegeni olarak da kabul edilmektedir. Plüton'u jenerasyon gezegeni olarak ele aldığımızda, değişim ve dönüşüm temalarını büyük kitlesel hareketlerle deneyimlemeyi açıklar. Plüton 2008 yılında Oğlak burcuna girmiştir ve 2024 yılına kadar bu burçta kalacaktır. Oğlak burcu, iş hayatını, devleti, ekonomiyi, ekonomiyi ayakta tutan sistemleri ve büyük organizasyonları sembolize eder. Plüton Oğlak burcundayken bu burcun özelliklerini, yani ekonomiyi, kapitalist sistemi, politik sistemleri derinden sarsarak yıkacak ve sonrasında yerine, işe yarar olanın, işlerliği olanın ve bütüne yararlı olacak bir düzenin kurulmasını sağlayacak olan olaylar yaşatacaktır. Nitekim 2008 yılındaki global ekonomik krizle tetiklenen bu süreç giderek derinleşerek, Uranüs'ün de Koç burcuna geçmesiyle birlikte, çeşitli ülkelerde halkın işlerliğini yitirmiş olan politik ve ekonomik düzene baş kaldırmasıyla beraber devam etmektedir.

Plüton, Yunan mitolojisinde yer altı tanrısı Hades'e tekabül eder. "Hades" görünmez olan demektir. Hades insanlara ve tanrılara görünmez olmasını sağlayan bir şapka takmaktadır. Hades yeryüzüne çıktığında, görünmez olduğu için tanınmaz. Bu durum, özellikle Plüton transitlerinde, psikolojik olarak, kişiliğin de görünmez olduğuna ya da Hadesi maskeleyecek bir şeyin olmadığına işaret eder. Hades, nesnelere ya da imajların arkasına

sığınmaz. Tam aksine, kimlik maskesi arkasında yatan şey ile karşılaşmaya zorlar bizi. Maske derinde olanı gizler ama önemli bir Plüton transitinde derinde yatan şey yavaş yavaş su yüzüne çıkmak için baskı yapar. Dışarıya fazla yansıtmadığımız bağımlılıklarımız, tutkularımız, aşırılıklarımız, toplumsal normlarla uyuşmadığını zannederek şuuraltının derinliklerine bastırduğumuz yargularımız, cinselliğimiz, değerlerimiz, tabularımız, hatta yeteneklerimiz bile Hades'in krallığından yeryüzüne çıkıp onları önce kabul etmeye, sonra dönüştürmeye zorlar bizi... Hades'in krallığına yolculuk kolay bir süreç değildir. Dış olaylarla tetiklenen, derin bir içe yolculuk sürecidir. Derine gömülü olan geçmişin hayaleti ve gölgesiyle olası bir karşılaşmaya götüreceği olan bir yolculuktur... Hades bizi maskemizi indirmemiz ve en derinlerde yatan dürtülerimizle yüzleşmemiz için zorlamaktadır sanki... Egonuzun zayıfladığını, kimlik duygunuzun belirsizleştiğini, mecazi anlamda ölmeye başladığınızı hissedebilirsiniz. Yeni bir realitenin bilinmezine doğru yapılan bir yolculuk eski realitenin kalıntılarından, tesirlerinden silkinip kendini yeniden yapılandırma temasını da beraberinde getirir. Eski realitede ölüp, yeni realitede doğmak kaçınılmazdır. Plüton transiti, gelişimimize hizmet etmeyen, işe yaramayan, yıpranmış, eskimiş, çürümüş olan düşünce kalıplarının, imajların, duyguların, inançların, yaşam tarzının ve hayat felsefesinin masaya yatırılıp psikanaliz yapılması gereken zamanı işaret eder. Hades yer altının, ölümler diyarının ve cehennemin yöneticisidir.

Kişinin kendi yarattığı cehennemiyle karşılaşması, yani psikolojik anlamda kendi gölgesi, kendi şeytanıyla, karmik tortularıyla, egosuyla, bastırılmış olduğu duygularıyla ve alt benlikleriyle karşı karşıya gelme sürecini anlatır. Şuuraltının derinliklerinde gömülü olan duygular volkanik bir patlamayla yüze çıkabilir. Yüzleşmek ve bu duygulardan özgürleşmek isteği değişim ve dönüşüm için ilk adımlardır. Kayıp ve bastırılmış enerjilerle yüzleşmek, korkunun içine girmek ve onu tekrar yaşamak, yaranın kabuğunu kaldırmak ve sonrasında merhemini sürmek şifalanma sürecini başlatır. Başa çıkamadığımız duygular, anılar, korkular, fobiler ile yüzleşmek ve onları dönüştürmek için bir terapistten yardım almak için en uygun zamandır.

Hades'in Krallığı

YUNAN mitolojisinin sembolizmine göre, Hades'in krallığı bütün ölümlülerin gideceği sisli, karanlık ve kasvetli bir yerdir. Öte alem diye de adlandırılan bu yeri, aşağı ve yukarı alem olarak ikiye ayıran ırmaklar mevcuttur. Fiziksel bedenlerini terk eden ruhlar en zehirli ve ürkütücü olan Styx ırmağını aşmadan önce, ölmüş olan fiziksel beden gömülüp terkedilmelidir. Ölüm töreni gerçekleşmezse, ruh amaçsızca Styx ırmağının kenarlarında dolaşır ve dünya ile olan bağı tamamiyle koparıp, ırmağın öbür tarafına huzuru bulacağı aleme geçemez.

Hades'in krallığı Tartarus, Erebus ve Elysium denen üç bölgeden oluşmaktadır: Tartarus büyük

gühankarların gittiği, ötealemin en kaba ve düşük titreşimli bölgesidir. Öldükten sonra karşılaşılan ilk kademedir. Burada, kişinin dünya hayatında yaşarken ekmiş ya da yaratmış olduğu düşünce formları, niyetleri, otomatik imajinasyon faaliyetleri ve enerji formları adeta gerçekmiş gibi kişinin önüne dikilmektedir. Psikolojik olarak bu durum kişinin bitmemiş ve tamamlanmamış olan işlerinin, menfi düşüncelerinin insanı adeta gömülmemiş bir gölge gibi avlayacağını, ele geçirebileceğini anlatır. Tartarus bölgesi arşetipsel enerjilerin, aileden ve atalardan gelen kolektif imajlar ve düşünce formlarının da yaşadığı yerdir.

Erebus bölgesi ise ölmüş olan ama öldüklerinin farkına varamayan, bir nevi arafta kalmış olan ruhların buldukları yerdir. Eski alışkanlıklarından, dünyevi kimliklerinden kopamamaktadırlar. Amaçsız bir şekilde, nereye gideceklerini bilemeden dolaşır dururlar. Plüton transitinde, biz de kendimizi kayıp, yönümüzü şaşırılmış, dayandığımız zemin ayağımızın altından kaymış gibi hissedebiliriz.

Elysium bölgesi daha şuurlu varlıkların, kutsanmış ve inisiye edilmiş kişilerin buldukları yerdir. Dünyadayken bilinçli olarak gölge tarafıyla karşılaşmayı seçmiş, yüzleşmiş, ölüm ve ötealem konularına sembolsüz olarak daha doğrudan vakıf olmuş kişilerin gittiği yerdir. Tartarus, Erebus gibi, ötealemin daha düşük seviyeli bölgelerini çok daha rahat bir şekilde geçebilirler.

Kısacası, Hades'in krallığına ait bu üç bölge herkesin ektiğini biçeceği

ve hak ettiğinin karşılığını alacağı yerlerdir.

Hades'e Yolculuk

ÜÇ KARDEŞ; Zeus (Jüpiter), Poseidon (Neptün) ve Hades (Plüton) Titanları yendikten sonra, babaları Cronus (Satürn) tarafından yönetilen dünyayı aralarında paylaşırlar. Zeus göklerin, Poseidon denizlerin ve okyanusların ve Hades yer altının, karanlığın, görünmez olan ince titreşimli süptil alemin yönetimini alır.

Yunan mitolojisi Tanrıça Persephone'nun Hades'e yaptığı yolculuğu sembolik olarak şöyle anlatır:

Persephone (Bakire Tanrıça-Genç Kız), Olimpos Tanrısı Zeus ve Hasat Tanrıçası Demeter'in kızıdır. Persephone diğer Tanrılar gibi Olimpos'ta yaşamak yerine, vaktini filizlenen tohumlara ve çiçeklere bakmak için kırlarda geçirirdi. Yine bir gün, kırlardayken daha önce hiç görmediği Nergis çiçeğinin güzelliği karşısında büyülenmiş halde dururken, yer yarılar ve yer altı Tanrısı Hades atlı arabasıyla belirir ve Persephone'u zorla alıkoyarak yer altına kaçırır ve onu eşi yapar. Kızının kaçırıldığını öğrenen Toprak/Dünya Ana Demeter, her yerde kızını arar. Olan biten her şeye tanık olan Güneş Tanrısı Helios bütün olup biteni ve kızı Persephone'nun nihai kaderini Demeter'e anlatır. Güneşin yanında hiçbir şey gizli kalmaz. Kızının Hades tarafından yer altına, ölümler diyarına kaçırıldığını öğrenen Demeter kahrolur. Duyduğu öfkeden ve üzüntüden dolayı dünyadaki bütün ekinleri, tohumları kurutur. Toprakta

hiçbir ekin yetişmez ve meyve vermez olur. Dünyada kıtlık ve kuraklık hüküm sürmeye başlar. Bunu gören Zeus bu duruma bir son vermek ister ama Demeter buna aldırılmaz ve kızını görünceye kadar toprak ürün vermez olur. Bunun üzerine Zeus, haberci tanrı Hermes'i (Merkür), yer altına Hades'in yanına göndererek, Persefone'nun yeryüzüne çıkmasını ve annesine geri verilmesini iletmesini söyler. Bu durum karşısında, Hades çaresiz bir şekilde karısı Persefonu Hermes'e teslim eder ama bunu yapmadan evvel, Persefone'ya yılın üçte birini yerin altında kendisiyle geçirmesi ve aralarındaki bağın kopmaması için dört tane nar tanesi yedirir. Böylece, Persefone, Hades'ten tamamıyla kurtulamamaktadır. Demeter kızına kavuştuğunda doğa uyanır, yeniden canlanır, her yer yeşermeye ve çiçeklenmeye başlar. Bu, ilkbaharın başlangıcıdır ve her yerde bolluk ve bereket olur ve arkasından yaz mevsimi gelir. Persefone kocası Hades'in yanına, yerin altına indiği zaman dünyaya kış gelir ve doğanın rengi solar. Bu şekilde mevsimlerin döngüsü sürer gider.

Sembolizmin arkasında anlatılanlara bakarsak, Persefone genç bir kız olarak yaşadığı çocuksu, saf, olgunlaşmamış dünyevi realitesinde ölüp, Hades'in

eşi olmasıyla birlikte, daha derin bir ruhsal realiteye geçerek varlığının ruhsal tarafıyla tanışır ve ölüm ve tekrardoğuş temalarını deneyimleyip yer altından yeryüzüne çıktığında dünyaya ilkbaharı, ışığı, umudu ve hayatı getirerek toprağın tekrardan hayat bulmasına aracı olur ve mevsimsel döngüyü tekrar başlatır. Persefone çocuksu karakterini terkedip bilge bir kadın karakterine dönüşmüştür. Hades'in kendisine verdiği nar doğurganlığın, verimliliğin, zenginliğin, bolluk ve bereketin sembolüdür. Narı yemesiyle birlikte, çözülemez bir evlilik bağıyla Hades'e sonsuza kadar bağlanmış olur. Hades'in aracılığıyla başlamış olduğu inisiyasyon hiçbir zaman bitmez.

Astrolojik doğum haritalarında, Plüton'un diğer gezegenlerle yaptığı açılar, gezegenin sembolize ettiği konularda yoğunlaşma, tutku, derinleşme, aşırılığa ya da obsesifleşme (takıntılı hale gelme) yaratabilir. Ya da tam tersine, bu konuları yadsımayı, şuuraltının derinliklerine bastırmayı, gömmeyi, sır ya da tabu haline getirerek ondan uzaklaşmayı ve hayatın içine almamayı da getirebilir. Hades'in Persephone'u zorla alıkoyması gibi, Plütonik enerjide güç kullanma, empozisyon ve manipülasyon da vardır.

Plüton Transitleri

ZÜMRÜDÜANKA KUŞU gibi, küllerinden yeniden doğmak, rejenerasyon, ölüm ve tekrardoğuş konuları Plüton'un dönüştürücü etkilerinin yansımalarıdır. Plüton transitinin o kadar yavaş, ince ve süptil bir etkisi vardır ki, birçok insan bu transiti almaya başladığı ilk dönemlerde, nasıl bir etki altında kaldıklarının tarifini net bir şekilde yapamayabilir. Durgun sular derin akar benzetmesi Plüto transitini anlatmak için biçilmiş kaftandır. Önemli bir Plüton transitinde fiziksel ölüm, ruhsal-duygusal-maddi ölüm, ölüme yakın deneyimler, kayıplar, taciz, paranoya ve depresyon yaşanabilir. Kişinin ruhsal yapısını, bilinçaltını, değişimi, dönüşümü, krizleri anlatan su evlerindeki (4, 8 ve 12. Evlerdeki) Plüton transitlerini inceleyelim:

Dördüncü Ev: Haritanın en dip noktası olan 4. Evde transit eden Plüton aile, kökler, atalar, atalardan genetik ve psişik genetik yoluyla aktarılan davranış kalıplarının, rahatsızlıkların, aile sırlarının, çocukluk anılarının, uzun zamandır basırılmış içeride tutulmuş enerjilerin, duyguların, söylenmemiş sözlerin, korkuların ortaya çıkmasına zemin hazırlayabilir. Ev değişikliği, taşınma, göç, yaşanan çevrenin değişmesi, ev tadilatı gibi fiziksel değişimler de getirebilir. Mal, mülk, ev alım-satımı gibi konular gündeme gelebilir. Ama önemli olan, iç evimizin de tanzim edilmesi, iç dünyamıza da bir çeki düzen verilmesi zamanının da gelmiş olduğunu da belirtmek gerekir. Evlilik, ölüm, boşanma, aileye yeni katılımlar yoluyla ev/aile yapısında değişiklikler

yaşanabilir. Aile bireyleriyle güç savaşı yaşanabilir. 4. Ev kişinin en özel alanı olduğundan, 4. Evde transit eden Plüton, kişiyi kendi içsel değerlerini, kişiliğinin dayandığı temeli, güvenli bağlanma ihtiyacını, aile geçmişini ve tarihini yeniden değerlendirmek, sorgulamak, psikanaliz etmek durumunda bırakabilir. Atalarımızı, soy ağacınızı, geçmişinizi, tarihinizi derin bir şekilde araştırmak isteyebilirsiniz.

Sekizinci Ev: Hades'e giriş kapısıdır. Plüton transitinin en etkin olarak hissedileceği evlerden biridir. Sekizinci Ev, Akrep burcunun yönettiği konular olan ölüm, kriz, değişim, dönüşüm, metafizik, cinsellik, başkalarına ait olan para ve miras gibi konuları içerir. Dolayısıyla bu evde Plüton, doğasını çok iyi ortaya koyar. Persefone'nun Hades tarafından zorla kaçırılarak, tecavüze uğrayıp, mecazi anlamda ölmesiyle yaşadığı realite değişimi ve dönüşüm temaları en çok bu evle ilişkilidir. Doğum sürecini başlatan şey sekstir. Plüton transitisi cinselliğin gücünü manipülatif bir şekilde kullanıp kullanmadığımız konusunda bizi testten geçirebilir. 8. Evde transit eden Plüton'un güçlü, tutkulu, her şeyin derinine inip psikanaliz yapmayı seven doğası; ölümün, korkuların, cinselliğin, finansal ve metafiziksel konuların değişim ve dönüşüm aracı olarak karşımıza çıkabileceğini anlatır. Eşten, ortaklıktan gelen kazanımların kaynağında değişimler yaşanabilir. Ruhsal, duygusal ve maddi anlamda ölüm deneyimlenebilir.

İşe yaramayan inanç kalıplarının, duyguların ve korkuların derinine inilmesi ve tam bir şuuraltı temizliğinin yapılması, tortuların atılması gereken zamanlardır. Hades, Ölüler Diyarının da yöneticisi olduğundan, ölüm ve ölüm ötesi konular, metafizik, spiritüalizm, ruhsal dünyaya ait konular merakınızı cezbedebilir ve bu konuları araştırabilirsiniz. 8. Ev konuları ve Plüton transiti ürkütücü

ve sevimsiz gelse bile, kişi eğer iradesini olumlu ve yapıcı bir şekilde kullanırsa, bir yayı ne kadar gererseniz okun o kadar uzağa gitmesi misali, Hades'in cehenneminden çıkışında elde edilecek kazanımlar da bir o kadar derin, bilgeleştirici ve dönüştürücü olacaktır. Aşağı inmeden yukarı çıkamayacağı gibi, siyahı bulmalıyız ki beyazı elde edelim.

12. Ev:12. Ev, Güneşin şafaktan hemen sonraki halidir. Gün henüz ağarmamıştır. Etraf sisli, puslu ve gölgelidir. Buradaki enerjiler henüz olgunlaşmamış, hassas ve etkiye açık bir haldedirler. 12. Evi kesen burç ya da burada yer alan gezegenlerin vurguladıkları konular çok görünen, ortaya çıkan, ete kemiğe bürünen türden değildir. Hatta kişi, 12. Evde depolanmış enerjilerini bilinçli olarak ifade etmeyi seçmezse, bu değerler kişinin sırrı haline gelebilir. Kişiliğe entegre olmayan, yabancı ve kayıp bir parça fonksiyonu görebilir. Bize hayata geçirmedığımız, kullanmadığımız enerjilerin doğası hakkında bilgi verir ve içe yönelmiş enerjileri gösterir. Plüton'un bu evde transit etmeye

başlaması kişilikte çözülme zamanının geldiğini gösterir. Persona, yeniden doğmaya hazırlanmaktadır ki, Plüton transiti 12. Evden, 1. Eve doğru yaklaştığında bu etki daha görünür hale gelebilir. 12. Evde transit eden Plüton, kişiye inzivaya çekilme ve sosyal etkileşimden uzak kalma durumu getirebilir. Buna ilaveten, bilinçaltına ittiğimiz, karşılaşmamayı ve yüzleşmemeyi tercih ettiğimiz gölge taraflarımızla karşılaşmalar yaratacak mizansenler hazırlayabilir. Gölge bizim olmamayı tercih ettiğimiz kişidir. Astroloji bu evi gizli düşmanlar evi olarak da adlandırmaktadır. Düşmanımız olduğunu sandığımız kişi, bize en çok neyi aynalar? İsviçreli ünlü psikiyatrist Carl Jung'un da dediği gibi, kendi karanlığımızla yüzleşmek, diğer insanların karanlık-gölge taraflarını anlamının en iyi yoludur. 12. Evde transit eden Plütonun dönüştürücü etkilerini rüya analizi sayesinde, rüyalarımızdaki sembolizmin dilini çözmeye çalışarak, iç dünyamızı anlamaya çalışarak değerlendirebiliriz. Eskinin gitmesine, sınırlarımızın genişlemesine ve egomuzun çözülmesine izin vermemiz bu transitin etkilerini daha rahat atlatmamızı sağlayabilir.

Olmanız gereken şeyi, olduğumuz gibi kalarak olamayız.

Max De Perre □

Yararlanılan Kaynaklar:

1. *Planets in Transit*, Robert Hand, Whitford Pres.
2. *Horoscope Symbols*, Robert Hand, Whitford Pres.
3. *Eleusis, Archetypal Image of Mother and Daughter*, Carl Kerényi, Princeton Pres.
4. *Semboller Ansiklopedisi*, Alparslan Salt, Ruh ve Madde Yayınları.
5. *Psychology and Alchemy*, Carl Jung, Routledge Pres.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

İçimizdeki Kozmik Rüzgarlar

A. Cemal Gürsoy

RÜZGARLA akan bilgi vadisinin kıyısındaız. Sessiz ve derin bekleyişlerdeyiz. Daha önce de birçok tufan öncesi bu hakikatler aynı anlamlarda geçiş töreniyle geçti önümüzden... Biz o anlamların içindeki perdeden, kendi dünyamıza düşen kadarını aralayıp bakabildik. Gerçeğin yansıdığı anlama daha ötesini çağıramadık yüreğimize, kulağımıza, gözümüze... Hepimizin anlayıp da yenisini soracağımız bir anlam düşmemiştii içimize... Ezoterik gerçekler yine aynı idi. Galaktik eğiticilik, tezahürün yürütmekte olan yasalarla ilişkisi o anın, o tarihlerin gidişine göre mekanlaşıp, anlam üretiyordu.

Bugün bu gezegendeki okulun ürettiği bilgi kümeleri yeni dünyamıza direkt kaynaktan, yasaların üstünden gelen bilgiyi davet etmekte.

Birçok bedenli varlığın da şuurunda tezahür etmiş olan birleştiren bilgi, son dönemin tekli yasasına göre inmiş olan bilgiyi, enerjiyi talep etmekte. İç içe geçmiş tüm boyutsal gerçekliklerde duyulması gereken ses için kulaklar hassas bekleyişte.

Samimi ve içten çabalarla astral, karmik tortularını temizleyip bilgi havuzunda yeniden parlayan birleştiriciliği ve tüm

dünyalara açılan ortak dili

öğrenmek istiyoruz. Güneşimiz

bile galaksinin değişim

zamanını harmanlıyor. Ya

görünmeyen güneşimiz? Yolu

öğreticilikten geçmiş sayısız

gönüllü yüce varlıklar? Ziyafet

sofrasının konukları belirginleşiyor.

Kozmik dengeler bu takvimsel döngüde

neden kesiliyor? Art arda gelen bu görsel, niteliksel

değişim okulun öğrencilerini nereye sürüklemek istiyor?

Bireyler niçin bütün olmanın anlamına yöneliyor, bütünün içinde bireysellik ruhu olmadan ilerlemenin bilincine vardırılmak isteniyor?

Artık kavramsal konular, ruhsal hakikatler lokal olmaktan çıkıp değişimin rüzgarı ile yeni bir ortak dil haline geliyor.

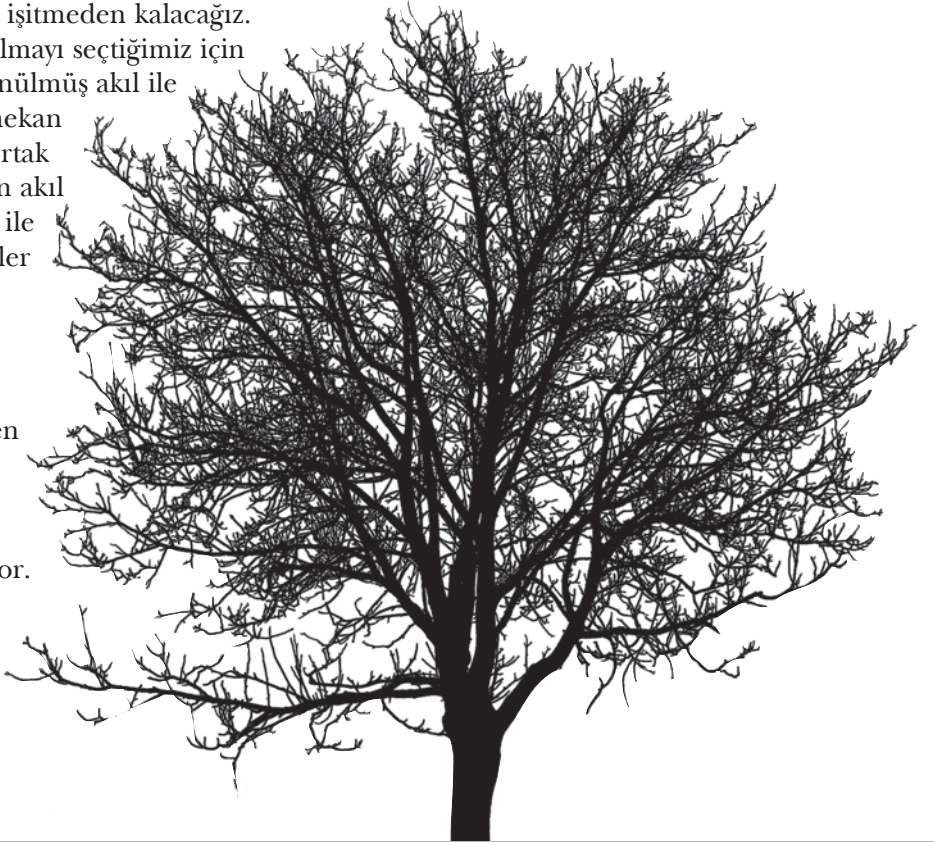
Çünkü bu dili konuşacağız, bu dilde yasaları açıp anlayacağız. Sevgi, bilgi, yaradan kavramları anlayanların ortak bir eylemi haline gelecek. Anlayışta zorlananların, karmik yükün, farklı biçimsel tortuların oluşmayacağı bir lisanı öğreneceğiz. Bu lisanın konuşulduğu dünyalarda eşit ve ortak hale geleceğiz. Zaman enerjisi kendi dünyalarını ortak bir dünya haline getirecek.

Ütopik bir hayal mi? İşte imtihanımız. Teslimiyet mi? Yoksa, “Olanları bir görelim, biz ona göre yürürüz,” diyorsak yeni dili konuşmadan, iştmeden kalacağız. Ya da arada olmayı seçtiğimiz için yerimiz, düşünülmüş akıl ile belirlenmiş mekan olacak, yani ortak akıl birleştiren akıl ile aşkın zeka ile yapılmayan işler belirecek.

Bizim son dönemde bedenimizde meydana gelen dönüşümler de, yeni gelen ortak zekayı çağırıyor. Geleneksel psikolojik duruşlarda değil...

Ruhun irade gücünü maddeye yansıttığı ve maddeden yeni engelleyici düşünceler üretiremediği bir dönem olacak.

Kozmik rüzgarlar bilgi, anlayış, değişimle bizleri sürüklemekte. Kendimizi değiştirmek için hızlı adımlar atıp, samimi çabalarla hizmet yolunda sadakatimizi yenileyelim. Başka da bir isteği yok ilerlemenin, ışığın, anlayışın... □

Psikişik Hayvanlar Orduda

Nick Redfern

GİZLİLİK kaydı kaldırılan ABD Ordusu dosyaları, 1950'li yılların başlarında ordunun ABD'nin North Carolina eyaletindeki Duke Üniversitesinden Dr. Joseph Banks Rhine'ı gizlice görevlendirdiğini açığa çıkardı. Görev köpeklerin, kedilerin ve hatta güvercinlerin duyular dışı algılama veya yaygın bilinen adıyla DDA'ya (ESP) sahip olup olmadıklarını belirlemektir.

X-Files dizisinde görülecek türden bu araştırmanın amacı, hayvanların duyular dışı algılama becerisine sahip olduğunun kesinleşmesi durumunda, savaşlar sırasında kara mayınlarını saptamaları için hayvanların eğitilmesiydi. Rhine'ın 1953'te orduya sunduğu son rapor DDA'nın bir gerçek olduğunu ve potansiyel bir savaş aracı olarak daha ileri incelemelere gerek duyulduğunu göstermektedir.

“Modern parapsikolojinin babası” ve Duyular Dışı Algılama terimini icat eden kişi olarak tanınan Rhine eğitimini Ohio Northern Üniversitesinde ve Chicago Üniversitesinde tamamladı ve botanik dalında master yapıp, ardından doktorasını verdi. Ama 1930'larda Duke Üniversitesindeyken DDA araştırmasına girişti. Karl Zener tarafından hazırlandığı için Zener kartları olarak bilinen ve üstlerinde daire, kare, haç, yıldız, dalgalı çizgi gibi imgeler bulunan yirmi beş kartlık bir deste kullanan Rhine'ın deneyleri, belirli imgelere konsantre olması için eğitilmiş bir “gönderici” ve bu imgeleri “görmek” için zihnini kullanan bir “alıcı”yı içermekteydi.

Doğru veya yanlış tahminlerin istatistiksel olabilirliğini değerlendiren Rhine, hangi sonuçların şans eseri ve varsa, hangilerinin DDA -ki bu tanım, durugörü ve telepati gibi tartışmalı meseleleri de içermekteydi- sayesinde olduğunu belirleyebileceğine inanıyordu. 1940 yılına gelindiğinde, Rhine otuz üç deney yapmıştı ve bunlar yaklaşık bir milyon denemeyi içermekteydi, sonuçları *Extra-Sensory Perception After Sixty Years* (Altmış Yıl Sonra Duyular Dışı Algılama) adlı kitabında yayınlandı.

Psikişik güçlerin savaş silahı olarak kullanılıp kullanılmayacağını belirlemek fikriyle ordunun gizlice Rhine'ı görevlendirmesinde, J.B. Rhine'ın DDA alanında öncü bir isim olarak giderek büyüyen ünü büyük rol oynadı.

Ordunun Virginia eyaletindeki Fort Belvoir tesislerindeki Mühendislik Araştırma ve Geliştirme Laboratuvarı tarafından gizlice görevlendirilen Rhine bu mücadeleye hevesle girişti. Rhine'a göre, ordu tarafından sağlanan altı

Alman kurt köpeğinin üç ay boyunca derinlemesine eğitilmesinin ardından “1952 yılının Haziran ayında, Kaliforniya kıyısındaki Marshall Ranch sahilinde Tessie ve Binnie adlı iki köpeğin kullanıldığı testler yürütüldü.”

Bu iki köpeğin DDA kullanmak için nasıl eğitildikleri veya Rhine ve ekibinin bu köpeklerin psişik güçlere sahip olduğu sonucuna nasıl vardıkları dosyalarda yer almasa da anlatılanlar hayli ilginç: Sahildeki kumların altına tekrar tekrar, dikkatle sahte mayınlar gömülmekte ve Tessie ve Binnie'nin bakıcıları tarafından sahile getirilmesiyle, mayınların yerini belirleme deneyi başlamaktaydı.

Görünen o ki sonuçlar kayda değerdi ve Rhine da şöyle anlatıyor: “Başarı oranı yeterince yüksekti, kısa süre sonra anlaşıldı ki köpekler daha mayınların üstündeki yüzeye basmadan önce uyarıya başlamaktaydı.”

Ordunun şu ana dek gizli kalan belgelerinde şu ekleme var: “Birinci

günün toplam on dört denemesinin sonucu yüzde 80 başarılıydı.”

Bunları çok daha hırslı gizli deneyler izledi; sahte mayınları Kaliforniya sahilleri açıklarında dikkatle su altına gömmeye başladılar ve köpekler yine başarı sergilediler. Böylece Rhine, orduya şu parlak sonucu sağlamış oldu: “Köpeklerin su altı mayınları saptayabilmiş olmalarının, duyular dışı algılama haricinde, en azından bilinen hiçbir yolu yoktur.”

Kedilerle yürütülen benzer bir araştırmayla ilgili olarak ise Rhine, “Köpekler hakkında bildirilen ve bir etken olarak DDA olasılığını öneren şeylerin çoğu, kediler için de iddia edilmiştir. Bulguların bir türden diğerine aktarımını muhtemel kılmak açısından, bu hayvanlar psikolojik olarak yeterince yakındır,” açıklamasını yapmaktaydı.

Dikkatini güvercinlere yönelten Rhine, Amerikan ordu görevlilerine şunu önermişti: “Güvercinlerin

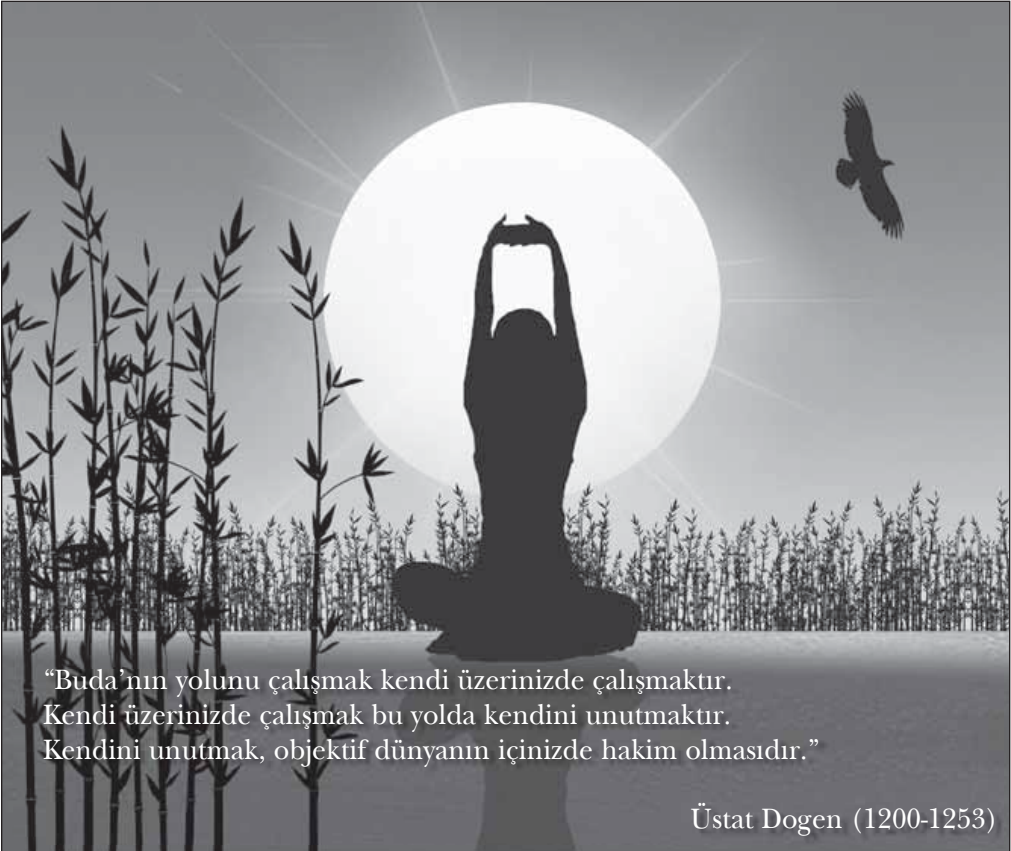
çıktıkları noktaya geri dönmeleri gizemi ve bu performansta duyular dışı algılamanın rol oynaması olasılığı bizi bu güvercinlerin bunu nasıl yaptıkları sorununa çözüm bulmaya yöneltti. Kontratın bitim tarihinde bu sorun çözümlenmemiştir.”

Yine de Rhine, “...araştırmacıların mevcut tüm duyu hipotezlerini bertaraf etmeleri, duyular dışı algılamayı şu ana dek öne sürülenlerden daha akla yatkın bir yorum haline getirmektedir,” noktasını vurguluyordu. Deneyleri açısından şu sonuca varmıştı: “...bu araştırma, yalnızca bu projeye değil ama bu türden projelerin şu ana dek ele aldıklarının çok ötesinde önem taşıyan olasılıklara kapı açmıştır.

Bu projeye ortaya çıkan sorunlar, pek çok yıl boyunca uygulanamaz kategorisinde kalabilecek temel araştırmayı içermektedir. Bu duruma rağmen, yalnızca haber alma için değil, duyular dışı algılamanın askeri kullanımlarının geniş kapsamında uygulanışı bakımından da muazzam değere sahiptir.”

Ordunun böyle deneylere ne ölçüde devam etmiş olabileceği bilinmiyor. Ama bu dosyalar, hayvan dostlarımızın psişik güçlere sahip olabileceklerini işaret etmektedir. □

İnternetteki www.disclose.tv sayfasında 8 Nisan 2011 tarihinde yayınlanan haberi çeviren: Yasemin Tokatlı.

“Buda'nın yolunu çalışmak kendi üzerinizde çalışmaktır.
Kendi üzerinizde çalışmak bu yolda kendini unutmaktır.
Kendini unutmak, objektif dünyanın içinizde hakim olmasıdır.”

Üstat Dogen (1200-1253)

İyi Karma Kazanmanın 20 Yolu

Dalay Lama

1. Büyük sevginin ve büyük başarıların büyük risk içerdiğini hesaba katın.
2. Kaybettiğinizde, alacağınız dersi de kaybetmeyin.
3. Şu üç “s”ye dikkat edin:
 - Kendine saygılı ol
 - Başkalarına saygılı ol
 - Tüm eylemlerinin sorumluluğunu al.
4. İstedığınızı elde etmemenin bazen çok büyük bir şans olduğunu hatırlayın.
5. Kuralları öğrenin ki onları nasıl uygun biçimde yıkacağınızı bilesiniz.
6. Küçük bir tartışmanın büyük bir ilişkiyi zedelemesine izin vermeyin.
7. Bir hata yaptığınızı fark ettiğinizde onu düzeltmek için derhal adım atın.
8. Her gün bir süreliğine yalnız başınıza kalın.
9. Kollarınızı değişime açın ama değerlerinizin gitmesine izin vermeyin.
10. Sessizliğin bazen en iyi yanıt olduğunu hatırlayın.
11. İyi, onurlu bir hayat sürün. Böylece, yaşlandığınızda geriye dönüp baktığımızda, hayatınızdan ikinci kez tad alabilirsiniz.
12. Yuvanızdaki sevgi dolu ortam yaşamınızın temelidir.
13. Sevdiklerinizle fikir ayrılığına düştüğünüzde, yalnızca o anki durumu ele alın. Geçmişe öne sürmeyin.
14. Bilginizi paylaşın. Bu, ölümsüzlüğe erişmenin bir yoludur.
15. Yeryüzüne nazik davranın.
16. Yılda bir kez, hiç gitmemiş olduğunuz bir yere gidin.
17. En iyi ilişkinin birbirinize duyduğunuz sevginizin birbirinize duyduğunuz ihtiyacı kat be kat aşığı ilişki olduğunu hatırlayın.
18. Başarınızı, onu elde etmek için nelerden vazgeçmek zorunda kaldığınızla değerlendirin.
19. Başkalarının mutlu olmasını isterseniz, müşfik olun.
20. Mutlu olmak isterseniz, müşfik olun. □

Zaman Ve Eşzamanlılık

Yasemin Tokath

1. Bölüm

Zaman

ZAMANI ne olduğunu bilmeksizin kabul ederiz. Gündüz geceyi kovalar, aylar yılları ve zaman geçer, bizler yaşlanırız, bedenlerimiz birçok değişikliğe uğrar. Herhangi bir işi yapışımız ya da planlayışımız, kısacası ne yapıyor olursak olalım bir süreye, bir müddete tabidir. Başlar ve bir süre sonra biter. Ya da başlayacak ve bitecektir. Zaman bizim için genelde doğrusaldır. Dün, bugün ve yarından söz ederiz. Geçmişten, şimdiden ve gelecekte konuşuruz. Bu sürecin geriye doğru işlediğini hiçbirimiz görmemiştir. Zaman bizi hem fiziksel hem de psikolojik bakımdan yönlendirmektedir. Tekamül sürecimizin şu aşamasında zamanın tabiatına ilişkin düşüncelerimiz, çoğu kez hayatı bu devreler halinde algılayışımıza ilişkin sübjektif kabullenişlerimize dayanmaktadır. Doğaldır da çünkü doğum, büyüme, olgunluk, yaşlılık ve ölüm süreci hem bizlerde hem de çevremizdeki doğada mutlak, geri çevrilemez niteliktedir ve bunun üzerinde hiçbir kontrolümüz yoktur. Gelin, buna birçok araştırmacı gibi “iç zaman” diyelim. Bu iç zaman gezegenimizin hem kendi, hem de güneşi etrafında yaptığı hareket tarafından belirlenmektedir; bir gün ve bir yıl ölçülerimizi belirleyen hareketlerdir bunlar. Fakat yaşantılarımızın içinde küçük, ani ama zaman üstünde kontrolümüz olmadığı duygumuzu sarsan nitelikte, öyle garip olaylar olur ki, bu zaman anlayışını elden geçirme, en azından zihnimizin içinde, “Acaba bir de Dış Zaman var mıdır?” diye sorgulama fırsatı doğar.

İç zamanın mutlak ve geri çevrilemez niteliği hepimizi fiziksel ve psikolojik bakımdan etkileyerek akmaktadır. Ancak hepimizin saatleri aynı müddet ya da süreyi göstermekte iken bu süreyi algılayışımız farklı farklıdır. Çok eğlenceli bir süreç bize çok kısa sürmüş gibi gelirken, istemediğimiz şeyleri yaptığımız bir süreç fazlasıyla uzun hissedilir. Zıt hisler de söz konusudur, iyi çalışmadığımız bir yazılı sınavda zilin neden daha siz ilk satırı yazmaya başlamışken çaldığını anlamazsınız. Zaman bu özelliğiyle sadece bizim tarafımızdan böylesine uzun veya kısa algılanıyor gibidir. Saatlerimiz aynı rakamı göstermesine rağmen, olayla ilgili farklı hislerimiz ve düşüncelerimiz bizler için o olayın kısa mı uzun mu sürdüğünü belirler.

Zaman bilimin de en büyük ilgi alanıdır. Gerçi bilimin daha önce söyledikleri ile şimdi söyledikleri arasında tıpkı bizim saatlerimizin gösterdiği ile içimizin söylediği arasında fark olması gibi bir fark mevcuttur. Ama bilimin yeni

teorileri işe yaradıkça, saptanan olguları açıklamak için kullanılan kavramları bizim düşünüşümüzde yer tuttukça, bu biraz uzun sürse de, bu kavramlar bizlerin günlük hayatlarına da yansımaya başlar. Örneğin, bizler bu aralar en çok fizik bilimindeki araştırma sonuçlarının anlayabileceğimiz hale uyarlanmış cümleleriyle konuşuyoruz. “Enerjimizin uyuşmadığından,” bir ortamdan “ağır titreşimler aldığımızdan,” “dalga ve parçacık yanımızdan” söz ediyoruz; bir zamanlar ayrı ve uyuşamaz görünen ruhumuz ve bedenimiz kavramlarını dalga yanımız ve parçacık yanımız şeklinde, kolayca dile getirebiliyoruz. Bu kolayca dile getiriş, şu an açıkça farkına varmasak bile zihinlerimizin kendimizi ve evreni algılayışını da değişikliğe uğratmaktadır.

Bedenlerimizi bir yerden bir yere taşımanın, hele de akşam trafiğinde, ne kadar uzun süre aldığını biliyor olsak da, düşüncelerimizin zamanı ve mekanın sınırlarını aşarak birbirimizle an içinde, neredeyse zamansız diyeceğimiz kısıklıkta bir an içinde

bağlantıya geçebileceğini okuyoruz, anlamaya çalışıyoruz, hatta bunu yaşıyoruz. Düşünüşümüzün bu şekilde değişime uğramasının bir yararı var: Yirmi yıl önce, sadece bilim kurgu filmlerinde görülecek türden fikirler, bugün fizikçiler tarafından evreni, paralel evrenleri ve eşzamanlılığı anlatabilmek için kullanmakta. Peki ne oldu da, katı ve ancak kesin sebep-sonuç ilişkilerine ve tersinemeyen, bir zamanlar başlamış ve bir sona ulaşana dek ilerleyecek olan bir zaman okuna sahip, diye düşündüğümüz evreni, neredeyse oyun macunu gibi katlanabilen, solucan delikleriyle katmanları birbirine bağlanabilen bir şekilde düşünmeye cesaret eder hale geldik?

Eskiden mutlak bir uzay ve zaman kavramımız vardı, Einstein rölativite ya da görelilik kuramıyla bu illüzyona son verdi. Ardından kuantum teorisi, evreni nesnel bir biçimde, yani düşüncelerimizi ve seçimlerimizi işe dahil etmeksizin ölçemeyeceğimizi ortaya çıkardı. Ardından kaos bilimi, çevremizdeki sebep-sonuç ilişkilerine

bakarak, bundan sonra gelecekleri de kesinkes önceden tahmin edebileceğimiz yanılığısına son verdi. Değişmeyen, ölçülebilen ve tahmin edilebilen evrenimiz yerini birdenbire kaotik, yani kendini düzenleme eğilimi gösteren bir olasılıklar kargaşasına, seçimlerimizin baktığımız her şeyi etkilediği bir dünyaya bıraktı. Elbette, manzaranın bu kadar kaotik görünmesinin nedeni bizleri bu noktaya dek getiren bilimin tutunmuş olduğu dünya görüşünü, henüz bu yeni manzaraya uyduramamış olması. Bu dünya görüşü daha bütünlükçü bir hale geldikçe bizler de aslında kaos gibi görünenin, tahminlerimizin ve ölçümlerimizin henüz çok ötesindeki bir düzenliliği işaret ettiğini göreceğiz.

Einstein, kütle ve enerjinin birbiriyle yer değiştirebildiği sonucuna varmıştı. Onun ünlü $e=mc^2$ formülü küçük bir kütlenin büyük bir enerji miktarına dönüşebileceğini gösteriyordu. Anlayışımızı kolaylaştırmak için, “Bütün madde donmuş enerjidir,” diyebiliriz. Ayrıca Einstein uzaydaki büyük cisimlerin mevcudiyetinin, yani onların kütle çekimlerinin ya da yer çekimlerinin uzayı çarpıttığını, böylece iki nokta arasındaki uzaklığın bu çarpılmalar nedeniyle doğru bir çizgiden daha çok eğri olduğunu göstermişti. Işık da dümdüz yol alacağına büyük cisimlerin kütle alanına doğru eğilmektedir. Evrenin geri kalanını gözlemleyecek aygıtlarımızın geliştirilmesinde ve onlarla elde ettiğimiz verilerin yorumlanmasına bu birkaç cümlemin çok büyük bir önemi vardı.

Başımızı kaldırıp gökyüzüne baktığımızda diğer gök cisimlerinden gelen ışıkları görürüz. Ancak bunlar

her bir büyük kürenin yarattığı çarpıtmalara uğraya uğraya bize doğru geliş yolculuğunu hayli uzatmış ışık huzmeleridir. Bir de onlarla bizim aramızdaki mesafenin büyüklüğünü hesaba katarsak şunu görürüz: Bizler aslında başımızı kaldırıp göğe her bakışımızda evrenin geçmişine bakmaktayızdır. Şu an gördüğümüz ışıklar, ki en çok maruz kaldığımız güneşin ışınlarıdır, onlar bile bize sekiz dakika sonra ulaşırlar, o gök cisimlerinden belki de milyonlarca yıl önce çıkmış ışıklardır. Doğrusu, evren bize eski bir film göstermektedir. Bizden çok uzak yıldız, gezegen ve galaksilerde tam şu anda neler olmakta olduğunu bilmemiz neredeyse imkansızdır.

Şimdi, zamandan söz ederken ne diye ışıktan, gök cisimlerinden söz etmeye başladığımızı düşünebilirsiniz. Ama zaman deyince maddeden ve mekandan söz etmemek mümkün değil çünkü bunlar, adeta birbirine dönüşmüşler ve birbirini anlamlandırmaktadır. Kütle enerjiye dönüşme formülü zaman faktörü olmayınca işlemez.

Gördüğünüz gibi, günlük yaşantılarımızı tüm bu olasılıkları hesaba katarak sürdüreceğimize hale gelmekteyiz. Şu an saat dediğimde, ilk olarak bu saatin yerel saatimiz olduğunu biliyorum. Dünya üzerinde şu anda saatine bakan diğer kişiler, buldukları yerin dört dakikalık aralarla ayrılmış olan meridyen dilimlerinin hangisine denk

düştüğüne göre hesaplanmış olan
kendi yerel saatlerini görmekte-dirler.

Ayrıca bir kürenin içinde
farklı olan bu farklı
zaman ölçüleri,

referans noktasını
değiştirdiğimiz
anda
farklılaşmaktadır.

Zamanı, örneğin
güneş çevresindeki

bir tur atışımıza göre değil
de, başka bir tura göre ayarlamış
olsaydık yine farklı ölçülerimiz olurdu.

Örneğin, şu an dünya üzerinde
hepimiz 2003 yılında yaşamıyoruz.
Hicri takvime, İbranların takvimine,
Maya takvimine ve daha pek çok
başlangıç noktasına göre hepimiz
farklı zamanlarda yaşıyoruz. Bu
çeşitliliği içinize sindirebilerseniz,
fizikteki yeni bulguların getirdiği
çeşitliliği de özümseyen bir düşünüş
değişikliğine ihtiyacımız olacaktır.

Rölativite teorisinin birçok yorumu
mevcut ve bunlar arasında en baskın
olanları zamanın dairesel veya spiral
olduğu şeklinde. Kadim kültürlerin
mitolojilerinde, inanışlarında
baskın olan zaman Ouroburos, yani
kuyruğunu ısırın yılan sembolü bu
kez matematik formüllerle ifadesini
bulmaktadır. Zaman ölçümlerindeki
tüm bu çeşitlilik bizi hepimiz, yani
tüm varlıklar için aynı olan bir ölçüme
doğru götürmektedir. Beyinlerimizin
içinde veya hücrelerimizin içinde,
DNA'mızda muhtemelen var olan ama
şu ana dek kullanılmamış olan bir dizi
yeni devrenin işlemeye başlamasını
sağlayacak türden bir ölçümlemeye.

Bu teorilerin bizler için günlük
hayatlarımızda elle tutulur biçimde
anlam kazanması, şimdilik çok

zordur çünkü çok az insan “dış
zaman”ı anlayacak ve değerlendirecek
şekilde programlanmıştır. Ezoterik
metinlerde zamanı temaşa eden
varlıklardan söz edilir. Sonsuz
tekamül süreci içinde muhtemelen
biz insanların yapısı da dış zamanı
anlamlandırmaya başlayacak şekilde
değişime uğrayacaktır. Ne de olsa bu
yapı, şu an sadece doğrusal bir zamanı
anlayabiliyor olsa da, zaman enerjisini
kullanan enerji olan ruh enerjisinin
ürettiği bir yapıdır. Ancak zamanı
temaşa eden varlıkların evrene nasıl
bakmakta olduklarına dair spekülasyon
yapmaya geçmeden önce, zamanın bir
enerji olduğu fikrini iyice sindirmemiz
gerekecektir. Ergün Arıkdal'ın
sözleriyle, “Zaman müddet veya
süreyle ilgisi olmayan bir kavram, bir
kudret veya enerjidir. Bütün varlıklar
ruhsal enerjiden meydana gelmiş ve
ruhsal enerjinin devinimi sonucunda
teşekkül etmiştir. Ruhsal enerji kainat
içerisindeki her türlü mekan içerisinde
materyalize olabilmek için zaman
enerjisini kullanır. Zaman enerjisi
ruhsal enerjinin direktifi altında
veya onun etkisiyle, çeşitli enerjilerle
birleşmek suretiyle diğer tekamül
alanlarını meydana getirir.”

(Devam Edecek)

Yararlanılan Kaynaklar:

- Dinlerde, Bilimde ve Metafizikte Zaman Enerjisi*, Murry
Hope, Ruh ve Madde Yayınları.
Çılgın Sarkacın Peşinde, Itzhak Bentov, Ruh ve
Madde Yayınları.
Ezamanlılık: Bilim, Mit ve Kozmik Şakacı, Allan
Combs-Mark Holland, Ruh ve Madde Yayınları.
Devre Sonu, Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları.

Gözden Geçirilen Geçmiş Yaşamların Çapraz Doğrulanmasının Önemi

Athanasios N. Komianos

2. Bölüm

BU REGRESYONLAR ve sonuç olarak oluşan farkındalıklar, her iki kızkardeş için de radikal davranış değişimlerini ortaya çıkardı. Genç olanı tembel yaşam tarzını terk etmeye karar verip sekiz yıl işsizlikten sonra bir işe girdi. İçinde yaşadığı ve babasının hizmetçi rolünü oynadığı evinden taşındı. Hayli kilo verdi, içki içmeyi bıraktı ve hayatını sıfırdan kurmaya karar verdi.

Ablası için değişimler o kadar radikal olmadı. Hayatında gerçekten iyileşmeler oldu ama kızkardeşinkiler kadar çarpıcı değildi. Ama burada önemli olan nokta bu değildir. Buna tekrar döneceğiz...

II. Vaka

BİRİ YİRMİ ÜÇ ve diğeri on dokuz yaşında olan iki kızkardeşle ilgili bir vaka daha. Herhangi bir patolojik nedenden çok, kişisel gelişim amacıyla regresyon terapisine başvuran küçük kızkardeş (Atina Üniversitesinde ikinci sınıf öğrencisi), regresyonda kendini Yunanistan'da bir adada yaşarken görür ama adanın adını veremez.* Limana yakın olan kasabada yaşamaktadır ve hayatı sorumluluklar veya yükler olmaksızın, hayli pürüzsüz ve rahattır. Ana babası hayattadır. Genç kız çok yakışıklı bir gence aşık olur ve flört etmeye başlarlar. Genç adam limandaki bakkalda çalışmaktadır ve bir gün, evlenme teklif eder. Böylece düğün için her şey hazırlanır. Danae (gerçek adı değildir) düğün günü öğle saatlerine dek ilerler. Tüm kadın akrabalar, pek çok Yunan köyünde gelenek olduğu üzere meydana kurulan ziyafet sofrasının hazırlıklarıyla uğraşmaktadırlar. Ama kötü haber gelir. Gelinin babası küçük sandalıyla sabah erkenden balığa çıkmıştır. Ama ne talihsizlik! Balıkçılar küçük sandalı açık denizde başıboş bulmuşlar ve derhal karaya çıkıp onu sahilde, muhtemelen

* Yunanistan'da bunu yapmak zor bir iştir. Yüzlerce ada vardır. Genç kız şimdi, Yunanistan'ın İtalya'ya bitişik olan batı kesiminde İyonya Denizi'ndeki Corfu adasında yaşıyor. Sözüünü ettiği adanın, Yunanistan'ın doğusunda, Türkiye'ye doğru olan kısmında Ege Denizi'nde olduğunu belirli bir kesinlikle söyleyebiliyor.

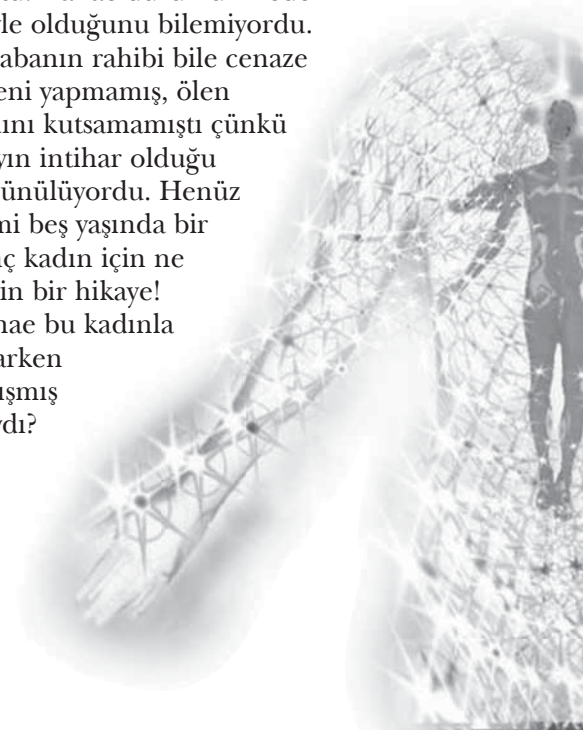
bir kalp krizinden ölmüş bulmuşlardı. Kötü haber herkesi yıldırım gibi çarpar. Sessizlik çöker. Danae perişandır...

Sonraki sahnede, anlaşılan o ki Danae ve nişanlısı, birkaç gün sonra adanın sahillerinden birinde yürümektedirler. Suda yüzen bir kadın cesedi görürler. Boğulmuştur. Danae bir an için bu kadının kendi annesi olabileceğini düşünür ama ölen kadın çok genç ve narindir, kendisinden biraz büyük yaşta bir esmerdir. Bu noktada, Danae benden seansa son verip onu tam bilinç durumuna getirmemi istedi.

Bunun ardından, genç Danae evindeki ipnagogik hal sırasında, bu sırlılıklam ve ölü kadının ona çok sinirli, neredeyse kızgın olduğu vizyonlar gördü ama kadının söylediklerini duyamadı. Biri sanki anlatımın sesini kapatmıştı. Beni arayıp bu tekrarlanan ve bazen korkutucu olan vizyonlardan söz etti, tekrar gelmesini istedim ve onu transa sokarken o vizyonu görüş alanına getirmesini rica ettim. Kendini yine aynı ve sessiz görüntüde gördü. Bu akli karışmış kadınla konuşmasını istedim ama kadın konuşuyor olmasına rağmen hala ses yoktu. Transı derinleştirdim ve bunun sonucunda, Danae bu yakalanıp kalmış personayı dinlemeyi başardı. Kadın üzgündü çünkü "hak ettiğini alamamıştı" ve "onu terk eden kendi babasına kızgındı". Bu persona ile diyaloga devam ederken, onu geriliminden kurtarmaya ve duygusal yüklerini salıvermeye çalıştım. Onun, öfkesinin içine yakalanıp kalamayacağını çünkü bu şekilde, tekamül edecek konumda olamayacağını anlaması için çabaladık.

Uzun ve yorucu bir sohbetin sonunda, yakalanıp kalmış olan persona durumu fark etti ve böylece tutumunu değiştirdi, bu da en sonunda onu özgürleştirdi. Salıverilişi, anlamasına yardım ettiğimiz için bize teşekkür etmesiyle son buldu. Ama kimdi bu kadın? Geçmişten gelen bu persona, Danae'den ne istemekteydi? Aralarında bir ilişki var mıydı?

Yanıtlar yavaş yavaş geldi. İntihar eden kadın da Danae'nin babasının himayesindeydi. Danae'nin hatırlayamadığı bazı nedenlerden dolayı, babası bu boğulan kadına para verip destek olmaktaydı. Ancak bu kadının bir biçimde herkesten ayrı, kasabanın dışındaki bir köşkte yapayalnız yaşamakta olduğunu hatırlayabildi. Köylüler ona horgörüyle bakmaktaydılar. Boğulan kadının cenaze törenine, ancak bir avuç insan gelmişti. Kadının hiç dostu yoktu. Danae durumun neden böyle olduğunu bilemiyordu. Kasabanın rahibi bile cenaze töreni yapmamış, ölen kadını kutsamamıştı çünkü olayın intihar olduğu düşünülüyordu. Henüz yirmi beş yaşında bir genç kadın için ne hazin bir hikaye! Danae bu kadınla yaşarken tanışmış mıydı?

Bilemiyordu. Ne kadar çok çabaladıysa da bilemiyordu... Seans bittiğinde, tüm ailesi regresyon terapisine gelmekte olduğu için bu seansın hiçbir kısmını ailesinden herhangi bir kişiye anlatmamasını açıkça talep ettim. Sürecin kendine uygun zamanda kendini açığa vurmasının önemini ona anlattım.

Ablası Leto (Danae gibi Yunan mitolojisinden bir figür, gerçek adı değil) regresyon seansı için gelene dek herhangi bir şey bulamadım. Leto kızkardeşinden çok farklıydı. Çok güzel olmasına rağmen yaşamında karışıklıklara yol açan bazı sorunları vardı. Biraz uyum bozukluğu vardı ve güvensizdi, çabuk öfkelenen yapısıyla ilişkilerde sorunlar yaşıyordu. Kolayca sıkılıyor ve bazen kendi canını yakıyordu. Hatta regresyon seansları sırasında bazen bana karşı agresifleşmekteydi. Neyse, bu kez

ondan “ruhunun bugün tanık olmaya hazır olduğu şeye” uyumlanmasını istedim. İşte seans özeti:

Kendini bir yalıyarın ucunda, aşağıya atlamayı düşünürken görür.

Yalıyardan aşağıya atlayıp denize düşer.

Neden? Sefil yaşamındaki tek desteği olan

babası denizin ortasındaki sandalında az önce ölmüştür. Kasabada bir düğün ziyafeti yapılacaktır ama o davet edilmemiştir. Ama babasının ölümü her şeyin sonudur. Aldığı her nefesle daha iyi uyumlanmasını istedim. Kendisini kendinden daha genç olan bir başka kız ile sahilde oynayan bir genç kız olarak gördü. O genç kız sanki kızkardeşi gibiydi ama tam olarak da değildi. Ne demek istediğini sorduğumda yanıt veremedi. Annesini tarif etmesini istedim. Bir süre sonra, annesi olmadığını söyleyerek ağlamaya başlar. Beş yaşındayken onu kaybetmiştir. Babası yeniden evlenmiştir ve birlikte oynadıkları genç kız, onun üvey kız kardeşidir. Daha sonra olan önemli bir olaya gitmesini istedim. Kendini utanç hissederken buldu. On altı yaşlarındaydı ve hamileydi. Aşığı, bir gemide kaptanlık yapmaktaydı. Ama evlenmediler. Akrabaları ve diğer köylüler onu reddedip aşağıladılar, genç kız düşük yaptı. Aşığı birkaç ay sonra gelip neler çekmiş olduğunu anladı. Onunla evlenerek insanların tutumunu değiştirmeyi denedi ama nafiye. Köyden, babası ile üvey kızkardeşi dışında hiçkimse düğününe gelmedi. Sanki en kötü günahı işlemiş gibi lekeli görülmekteydi. Kocasını denize açıldığında, köyde yapayalnızdı. Ama kötü talih yakasını bırakmadı. Kocasını, son yolculuğundan veremli döndü. Kısa süre sonra da öldü. Bir insan kaç kayba dayanabilirdi ki? Son güvenlik ve destek dayanağı olan babası da küçük sandalının içinde kalp krizinden öldüğünde genç kadın intihar etti. Leto öte alemde pek bir şey göremedi ve transtan üzgün ve hafifçe sersemlemiş halde çıktı.

Ertesi gün her iki kızkardeşten büroma gelmelerini rica ettim ve onlara, seansları hakkında açıkça konuşmamın onlar için sakıncası olup olmadığını sordum. Deneyimin gücünden dolayı kelimenin tam anlamıyla afalladılar ve şaşkına döndüler. Artık hiç umurlarında olmasa da tekrardoğuşun gerçekliğine dair herhangi bir kuşkuları kalmamıştı. Biraz şansın da yardımıyla, geçmiş yaşamlarında yaşamış oldukları adayı Ege Denizi'nde bulabileceklerini söylediler. Bunu yalnızca hikayeyi daha da çok doğrulamak ve güçlendirmek için yapmak istemekteydiler. Tarihini bilemedikleri o zamandan bu yana çok şey değişmişti ama ya 1930'lar veya 1950'lerin başı gibi, yirminci yüzyıldan bir dönem gibi görünmekteydi.

III. Vaka

BU VAKA, bu kez, ahbablarım olan bir anne ve kızı ile ilgili. Anne ilk regresyonunu altı yıl kadar önce, kırk üç yaşındayken deneyimlemişti. Yunanistan'ın kırsal bölgelerinde bir dağ köyünde yaşayan küçük bir kız olarak buldu kendini. Okula gitmektedir ama diğer çocuklar kadar devamlı değildir. İsteddiği an sınıftan çıkabilir çünkü hastadır. Babası kızına karşı sevgi doludur ama kederli bir havası vardır ama daha küçük yaştaki kız ve erkek kardeşlerine göz kulak olan "anne"si ise öyle değildir. Hatırlayabildiği kadarıyla bu genç kızın adı Ariadne'dir ve gerçekten hastalanıp bir ata bindirildikten sonra kilometrelerce ötedeki şehir hastanesine götürülmeye çalışılırken yolda veremden ölür. Bu yaşamında

ise kadın sanki hastaymışçasına hep solgun yüzlüdür. Kadın daha ileri regresyon yapılan dek "anne"sinin neden babası kadar üzgün olmadığını anlayamadı. Ariadne kendini iki veya daha küçük bir yaşında bulduğunda, öz annesinden zorla alınıp diğer "anne"ye verildiğini keşfeder. Sonrasında bu olayı unuttur ve annesinin bu sarışın hanım olduğuna inanır. Ama öz annesinin sorunu nedir? O kadın köyün dışındaki bir evde yalnız başına yaşamakta ve sanki bunalımda veya akıl hastaymış gibi davranmaktadır. Genç, ince yapılı ve çekicidir ama daima kederli ve sorunludur. Arada bir gizlice gelip Ariadne'ye fındık fıstık ve meyveler getirmektedir. Ariadne ona sempati ile bakmaktadır ama onun öz annesi olduğunun farkında değildir.

Kendi ölümünden sonra Ariadne bir süre yeryüzüne bağlı kalır ve cenaze törenini görür. Öz annesi mezara yaklaştığında babasının işçileri kadını uzak tutmak için taşlar atarlar. Ariadne'nin babası olan patronları onları durdurur ve kadının mezara yaklaşmasına izin verir. Herkes mezarlıktan çıkıp gittiğinde geride bir tek o kadın kalır. Ariadne onun için üzülmemektedir ve annesi, çektiği muazzam ıstırap ile onu aşağılara çektiği içindir ki diğer varoluş kürelerine geçemez. Duygusal açıdan takılı kalır. Ariadne hatalı bir şekilde, biraz daha çevresinde kalarak annesine yardım edebileceğine inanmaktadır ama bunu başaramaz.

Yaklaşık bir yıl sonra, bu danışanımın on dokuz yaşındaki kızını ipnotize ettim. Klasik baleye neden tutku derecesinde bir ilgi duyduğunu keşfetmek istiyordu. İlk başlarda imgesel verileri harekete geçirmekte

biraz zorlandım ama kısa süre sonra, genç kız kendini bir ahşap kutunun içindeki yedi veya sekiz yaşlarında küçük bir kız olarak buldu. Kutu aslında kızın yaşadığı evdi ve kız orada saklanıyordu. Bir çocuk çetesinin üyesiydi ve hırsızlıkla karınlarını doyurmaktaydılar. Dönem yirminci yüzyılın başları gibiydi ve ev günümüz Bulgaristan'ındaki bir şehirdeydi. Çocuklar bir dükkana gittiler; bazıları dükkân sahibinin dikkatini dağıtmak için kendi aralarında kavga çıkarırken diğerleri yiyecek çaldılar. Ama tüm bunların baleyle ne ilgisi vardı? Derken, genç kız kendini üç gibi çok daha küçük bir yaşta gördü; üzerinde muhteşem bir elbise vardı ve

güzel annesi onu bir bale tiyatrosuna götürmeye hazırlanıyordu. Küçük kız kostümleri, iyi görünümlü insanları, tiyatronun dekorasyonunu ve her şeyden öte, sahnelenen oyunu sevmiştir. Onu çevreleyen güzellikten şaşkına dönmüş, derin bir vecd halindeydi.

Bir sonraki önemli ana geçtiğimizde, iki katlı güzel köşkerinin yanıp kül olduğunu gördü. Bu trajediye neyin sebep olduğunu bilmiyoruz ama o andan itibaren ana babasını asla göremedi. Belki de bu trajik kayıptan sonra, çete tarafından “evlat edinilmişti.”

Bir sonraki sahneye geçtiğimizde, kendisini bir hapisanede buldu. Üvey ana babası ile birlikte polis

tarafından tutuklanmışlardı. Neden hapsedildiklerini bilmiyoruz. 20. yüzyılın başlarında Balkan ülkeleri sürekli karmaşayla ve savaşlarla boğuşmaktaydı. Bildiğimiz şey, bu çocuksuz çiftin onu sokaklardan kurtarmak için evlat edindikleri. Onu kız evlatları olarak değil de evin hizmetçisi olarak görmekteydiler. Üvey annesi evde olmadığı zamanlarda, üvey babası genç kıza tecavüz etmekteydi. Bildiğimiz bir sonraki şey, genç bir subay hapishaneye gelip kızı serbest bırakır. Onu beraberinde Yunanistan'a götürecektir ama tam bu noktalarda bir yerlerde seans son buldu.

Onunla bir sonraki seansa dek bir yılı aşkın bir zaman geçti. Annesiyle yaptığı büyük bir kavganın ardından pek üzüntülü gelmişti. İpnotize ettikten sonra ondan "bu fırtınalı ilişkileri söz konusu olduğu kadarıyla aydınlatıcı olacak önemli bir olaya" gitmesini istedim. Kendisinin bir mezarlıkta buldu. Yedi yaşındaki evladını kaybetmişti. Mezarının üstüne kapanmıştı ama aynı anda, kızını yanı başında bir hayalet olarak görmekteydi. Bunu duyduğum anda tüylerim diken diken oldu. Kelimenin tam anlamıyla, kemiklerime kadar ürperdim. Bir çapraz doğrulamaya ilk kez şahsen tanık oluyordum. Kadın yeisle, çaresizlikle ve üzüntüyle doludur. Hislerinden kurtulamaz. Kalbi paramparçadır. Daha sonra olanları görmek için genç kızı daha ilerlettim. Subay onu Yunanistan'a geri getirdiğinde, bölgedeki toprak ağalarından biri genç kızın güzelliğinden etkilenip ona aşık olur. Henüz daha pek gençtir. Hiç tereddüt etmeksizin, ağa genç kızı metresi yapar ve ona köyün dışında tek başına

yaşayabileceği bir ev verir. Bildiğimiz bir sonraki şey genç kadının evde ve çok üzgün oluşudur. Ona neden üzgün olduğunu sordum. Köyde bir ziyafet verildiğini söyledi. Nedenini sordum. Genç kadın hala çok üzgündü. Bana nedenini söylemesini istedim. Bana, "adam"ın evleneceğini söyledi. "Kim evlenecek?" "Ağa," dedi, yani aşığı.

En azından, adamdan olan küçük bir kıızı vardır ve tüm zamanını ona hasretmiştir. Ama bu da uzun sürmez. Hayran olduğu ve bir biçimde onu hapishaneden çıkarıp hayatını kurtaran genç subay eve gelip bebeğini götürür. Genç kadın ağlar, soluğu kesilir ama nafile, adam fikrini değiştirmez. Çocuğu alıp büyütmesi için toprak ağasının karısına vermiştir.

Şunu da eklemek isterim: Bu vaka incelemesindeki anne, o belirli adayı şans eseri veya bir eşzamanlılık sayesinde keşfetti ve o zamanki okulu, evini ve gömüldüğü mezarlığı (o zamandan bu yana yerleri değiştirilmişti) saptayabildi. Ayrıca köyün dışında büyük bir sanatoryum vardı; bu ise ömürleri biraz daha uzar beklentisiyle buraya pek çok verem mikrobi taşıyıcısının geldiği olgusunun bir göstergesiydi. Dahası, fiziksel çevreyi ve köyün adını doğrulukla tarif etmişti. Ayrıca köyün kilisesinin adını ve yerini de doğru belirtmişti. O köye kıızıyla birlikte tekrar gitmesi, ilginç olurdu...

(Devam Edecek)

HABER

Rooger Woolger Eğitimi

ROGER Woolger ve Juanita Puddifoot, DMP 2. Seviye Eğitimi için Türkiye'deydi.

DMP (Derin Anı Süreci) 2. Seviye Çalışması, Bilyay Vakfı organizasyonu ile Nisan ayında ülkemizde gerçekleşti. Yine ülkemizde Ekim ayında yapılan Birinci Seviye Eğitiminde uzmanlar, bu modülde daha çok, beden travmaları üzerinde yoğunlaştılar.

Derin Anı Süreci (DMP), Dr. Roger J. Woolger tarafından yıllar boyunca Jungcu aktif imajinasyon, psikodrama, yaş geriletmesi, Reichyan beden terapisi ve kişilik ötesi psikoloji çalıştıktan sonra geliştirilen bir sentezdir. Kişiler arası ilişkiler ve aile sistemlerindeki güçlükleri, öz değer ve kişisel güçlenme meselelerini, yetişkinlik veya çocukluk döneminde cinsel tacize uğramaktan gelen psişik yara kalıntılarını ve her tür aile içi veya şehir hayatını ilgilendiren şiddet olaylarını tedavi etmekte başarıyla kullanılmış olan, geniş uygulama alanına sahip bir terapidir. Derin duygusal engeller, anksiyete durumları, fobiler, çoğu kronik ağrı ve travma sonrası stres bozukluğunun inatçı belirtilerini hızla ve etkin biçimde tedavi edebilmektedir.

Böyle değerli bir eğitimi Türkiye'de gerçekleştiren Roger Woolger ve geri bildirimleri ile çalışmayı çok daha renkli bir hale dönüştüren Juanita Puddifoot'a bizlere açtıkları ufuktan ve çalışmalarımıza kattıkları değerden dolayı teşekkür ederiz.

Aristoteles (Aristo)

Fadime Emir

M.Ö. 384’TE, Yunanlıların Trakya’daki sömürgelerinden biri olan Stagire kasabasında doğmuştur. Aristo’nun bütün ataları doktordur. Babası da Makedonya kralı ikinci Amyntas’ın hekimi olan Nicomak’tır. Küçük yaşta yetim kalan Aristo, atalarının soyundan gelen bir yeteneğe sahip olduğu için pozitif bilime karşı özel bir ilgi duymuştur. Söylentiye göre on sekiz yaşındayken Atina’ya gelerek Eflatun’un himayesine sığınmıştır. Bu dönem Atina’nın en yüksek ve parlak dönemini teşkil eder. Aristo, Eflatun’un sağlığında onun sadık bir öğrencisi olarak kalmış fakat ölümünden sonra onun doktrinine karşı olan aykırı düşüncelerini ifade etmiştir.

Daha sonra Makedonya kralı Philippe tarafından oğlu Büyük İskender’in eğitimine memur edilmiştir. İskender’in sekiz yıl öğretmenliğini yapmış ve İskender’in onu serbest bırakmasından sonra Makedonya partisine bağlanan Aristo, 335 yılında Likobet tepesinde Apollon Lyeion tapınağının yanında “Lise” adında bir jimnaz açmıştır. Lise, sürüleri kurtlardan koruyan bir kutsal varlığın adıdır. Derslerini öğrencileri arasında gezinerek verdiği için onun mesleğine “gezimcilik” denilir. Ayrıca botaniğe olan ilgisi dolayısıyla Asya ve Yunanistan’ın her bölgesinden toplanan bitki ve hayvan örnekleri ile dolu ünlü bahçelerini kurmuştur.

Aristo’nun eserleri iki çeşittir: Biri halka verilen ve elden ele dolaşan yazıdır ki bunlara filozof “dışrak” (ekzoterik) demiştir. Diğeri ise sadece öğrencilerine ve seçkin dinleyicilere verilen felsefi ve metafizik yazılardır ki “içrek” (ezoterik) bilgiyi kapsar.

Yeni Eflatunculuk, “Nus” adını alan akıl ilkelerini Aristo’ya borçludur. Aristo’nun yazıları Batı’ya pek geç ve ikinci elden girmiştir. 1150’den 1210’a doğru Yunan eserlerinin Arapçaya çevrilenlerinden Latinceye geçmiş olan nüshaları Avrupa’ya yayılır. Bunlar daha çok Suriye’nin Nasturi Hristiyanları tarafından çevrilmiştir. 13. yy.dan sonra İstanbul, Osmanlıların eline geçince, Bizans Rumları vasıtasıyla bu eserlerin en doğru nüshaları Avrupa’ya ulaşır. Bütün Orta Çağın Skolastik fikir disiplinine hakim olan Aristo felsefesi, önce Abelard, sonra Akinolo Saint-Thomas tarafından övgüyle karşılanarak Avrupa’da yaygınlaştırılır. Aristo’nun felsefesi, Avrupa felsefesi için tanrıbilimde İncil’in yaptığı rolü yerine getirir.

Aristo'nun amacı olan konular hep teoriktir; onun bütün çalışmalarının amacı: Bilmek için bilmek, eşyayı zihne uydurmaktır. Bilgelğin çıkara bağlılığı yoktur, bilgelik ne kadar az çıkarıcı olursa o kadar yükselmiş olur. En yüksek bilim maksat ve ereğini varlıklar teşkil eden bilgidir. Bilim bize eşyanın kavranılabilir nedenlerini öğretir. Gözleyen bir bilgisiz adam, eşyanın göründükleri şekildeki hallerine şaşar. Bilge ise, eşyanın görünmeyen şekillerindeki oluşlara hayret eder. Aristo olgularda saklı bulunan kavranılabilir gerçekleri çıkarmak ister.

Aristo Matematik, Fizik, Mantık, Etik ve tanrıbilim konularında görüş bildirip incelemelerde bulunur. Tanrı'yı ayrılmış, değişmez ve en gerçek bir varlık olarak tanımlar. Varlığı incelemek demek, varlığın düşüncede beliren çeşitli görünüşlerini analizden geçirmek ve belirtmek demektir. Yani varlığın kökenini araştırmak, devinim ve sükun gibi karşılaştığı değişiklikleri göstermek ve varlığın tüm tikel ve özel şeylerde ortak bir ilke olarak nasıl bulunabildiğini göstermek demektir. Gerek bundan ve gerek metafizik için yaptığı tanımdan da anlaşılır ki, bu bilim tüm diğer bilimlerden daha üstün ve öncedir. Zira metafizik öteki bilimlerin kurulmasına hizmet eder. Aynı zamanda bu, tüm

diğer bilimlerin en asilidir. Çünkü düşüncenin ulaştığı en yüksek varlık, Tanrı'dır. Ve ancak bu bilim sayesinde Tanrı'ya yükselebiliriz.

Bütün eserlerinde ölmez tanrıların varlığından söz eder. Onun Tanrı anlayışı ile halk geleneklerindeki tanrıların tanımı farklıdır. Ona göre halkın tanrıları hayal gücünün tanrılarıdır. Tüm evrendeki her şey ilk hareketlendirenin düşüncesiyle idare olunmaktadır. Güneş, ay, dünya, yıldızlar ve bunların ebedi hareketlerinin değişmez düzeni hem tanrıların varlığından şüphe etmememizi hem de bunların onlar tarafından yaptırılmış olduğunu inanmamızı emreder. Kendi Tanrı tanımındaki yüce varlıklara düşünce ve istiğrak (vecd, trans) ile ulaşılabilir. Tanrı bir ilk ve hareket etmeyen hareket ettiricidir. İlk hareket ettiren birdir, tek olmaktan başka bir şey de olamaz. Tanrı'yı tanımlarken şöyle der:

“Hareket değişme demektir, bu ise maddenin şekille münasebeti demektir. Bu anlamda alemin hareketi ebedidir. Zira zaman zorunlu olarak ebedidir. Hareket ve değişiklik olmadığı takdirde zaman yoktur. Şu halde hareketten söz edilen yerde, hareket ettirenden ve hareketliden söz etmek

zorundayız. Hareket ebedi olduğu sürece ebedi bir hareketliye ihtiyaç vardır. Yani, 'hareket etmeyen bir ilk hareket ettiriciye' ihtiyaç vardır ki bu, Tanrı'dır. Oysa alemde birçok hareket ettiriciler vardır. Bunun bir tanesi yetişmez mi? Doğa hiçbir şeyi boş yere yapmaz. 'Alem sitesi anarşi istemez' Aristo'ya göre, rastladığımız hareketlerin hepsi, ilk hareket ettiricinin etkilerinden doğar. Yani bir tek alemin varlığı, ikinci derecede hareket ettirenlerin varlığına ve Tanrı'nın birliğine engel olamaz. Ona göre Tanrı, Alemin ruhudur. Aristo ruhu, "İçeriden hareket ettiren gizli ilke," diye tanımlar. İlk hareket ettirici de semanın ruhu olduğuna göre, bu doğayı hareket ettiren bir ruhtan başka bir şey olamaz.

Tanrı, diyor, saf bir edimdir. Onda hiçbir madde ve şekil karışıklığı yoktur, hatta hiçbir zorunsuzluk, değişiklik, oluş, üreme veya çürüme durumu yoktur. Kendi özünde var olan her şeyi ebedi olarak gerçekleştirir. Tanrı maddeyi ve özel şekilleri eşyanın zorunsuzluklarını düşünmez. Yıldızların dönmelerini, doğanın büyük hareketlerini, fanilerin heyecanlanmalarını, onların boş ıstıraplarını, erdem ve kötülüklerini de bilmez.

Evren birdir çünkü Tanrı birdir. Doğa Tanrı'yı inkar etmez; doğa kendisinin yetkin bir varlık olmak için nelerden yoksun olduğunu, nelerin kendisinden esirgendiğini bilir. Doğanın derinliğinde, doğayla karışmış bir şekil gibi zeka ile nitelendirilmiş olan bir ruh oturur. Aristo onu, çoğu zaman güzel şekilleri gerçekleştirmeyi arayan bir iç artiste benzetir. Ruh yorulmak bilmez bir istekle Tanrı'ya

doğru ilerlemek ister. Hareketlerin ebedi zinciri, varlıkların uzun zinciri hep Tanrı'ya bağlıdır.

Aristo'ya göre hayat, bir "Hareket"tir. Her hareket eden bir şekilde, hareket ettirilmiş bir maddeyi gerektirir. Şekil ruhtur. Madde bedendir. Ne ruh maddedir ne de maddesiz ruh vardır. Ruh hareket etmeden hareket ettirir. Ruh, bedenın şekli olduğu için beden, ruhun amacıdır ve ruhun bir aletinden başka bir şey değildir, bünyesi de bu esaslara göre düzenlenir. Aristo ruhu, "Organlı ve fizik bir cismin entelekyası," diye tanımlar. Bu ise; ruh, bedeni hareket ettiren ve kuruluşunu belirten sürekli güç demektir; doğal amaçlılık her yerden fazla canlı varlıklarda belirir.

"Bilge, mutluluğu kendi derin düşünceleri içinde bulur."

Aristo'nun psikolojisinde hem ruhun niteliği ve ruhsal olaylar hakkındaki düşüncelerini, hem de bilgi problemiyle ilgili teorilerini buluruz. Ona göre ruh, bedenın maddesini içeren işleyen ve onu duyumla düşünceye kadar yükselten şekil veya ilkedir ya da ruh, bütün organizmanın varlıktaki yetkinliğidir. O, bedenın belli bir köşesinde yerleşmemiştir. Böyle

olabilmesi için ruhun maddesel olması gerekir. Oysa ruhun böyle bir yapısı yoktur. Ruhla beden arasındaki bağlar, çok dar ve sıktır. Ruh, bedenın şeklidir. "Ruh, kendisiyle yaşayıp hissettiğimiz ve düşündüğümüz şeydir."

Aristo insan ruhunda "Akıl" (nus) adını verdiği ve bizi hayvanlardan ayıran iki dereceli bir fakülte kabul eder. Birincisine Pasif akıl der ve bunun fani olan bedene bağlı olduğunu ve şekillenmek zorunda bulunduğunu söyler. İkincisine ise Aktif akıl der ve bunun tanrısal, şekilsiz fakat şekil veren olduğunu söyler. Aktif akıl her şeyi yapabilen bir güçtür. Tümüli ve tanrısalı kavrayabilen bu akıl, bedenın bir işlemi değildir. Bedenle ruh ayrıldıktan sonra, belirsiz bir ortaklıkla varlığını devam ettirir. Aktif akıl ilk ilkeleri kavrar ve bu, bizimle birlikte doğmamıştır fakat ebedidir ve güç halinde mevcuttur. Pasif akıl, ancak bunun sayesinde düşünebilir. Aktif akılla Tanrı arasında, niteliklerin eşdeğerliliği dolayısıyla derin bir benzerlik vardır. Akılda tanrılarda olan şeylerden bir şey vardır. Eğer maddeden büsbütün kurtulabilir, uygunluğun yarattığı oluş kanunundan yakamızı sıyrabilir ve aklımızı sürekli olarak kullanabilirsek, tanrılarla eşit oluruz. İnsan onur ve liyakati sayesinde her şeyi aşar. Bu suretle bir kez bilgeliğe ulaşıncı, kendi kendine yeter. Bilge, mutluluğu kendi derin düşünceleri içinde bulur. Zira bilge kendi ruhunda tanrısal ve ebedi aklı ekmekle uğraşmaktadır. □

Yararlanılan Kaynak: Cemil Sena, *Filozoflar Ansiklopedisi*, Remzi Kitabevi.

Hastalığın Nedeni

Barbara Ann Brennan

SİFACININ bakış açısından görüldüğünde, hastalık dengesizliğin sonucudur. Dengesizlik kim olduğunuzu unutmanın sonucudur. Kim olduğunuzu unutmak, sağlıklı bir yaşam biçimine ve hastalığa yol açacak düşünceler ve davranışlar edinmeye neden olur. Hastalık kim olduğunuzu unuttuğunuz için dengesizleştiğinizin belirtisidir. Dosdoğru bir mesajdır; size nasıl dengesizleştiğinizi anlatmakla kalmaz, bunun yanında gerçek kendinize ve sağlığa nasıl geri döneceğinizi de gösterir. Nasıl erişeceğinizi bilerseniz, bu bilgiler oldukça faydalı olur.

Demek ki hastalık, kim olduğunuzu hatırlamanıza yardım etmek üzere kendi kendinize verdiğiniz bir ders olarak da anlaşılabilir.

Enerji alanı araştırmalarını danışman olarak sürdürdüğüm kendi gelişme sürecim boyunca, insanlarla çalışma şeklimi değiştiren iki önemli şey oldu. Ruhsal rehberlerimden dersler alırken, auranın değişik düzeylerine ilişkin farklı bilgiler aramaya başladım; bu ilkiydi. İkincisi ise “içsel görü” olarak nitelendirdiğim şeyi geliştirmem oldu, yani bir röntgen cihazı gibi, vücutların içine bakabilmek. Böylece, uygulamalarım danışmanlıktan yavaş yavaş ruhsal şifacılığa doğru dönüştü.

Şifa önce terapinin bir uzantısıydı, derken tüm terapinin özü haline geldi çünkü terapinin yapabildiğinin ötesine geçecek şekilde can ve beden tüm boyutlarına inebiliyordu. İşim daha netleşmişti. Ruh varlığını iyileştiriyor ya da kim olduğunu hatırlaması, kendini unuttuğu zamanlarda nasıl yoldan saptığını ve hastalık veya rahatsızlıkla nasıl burun buruna geldiğini anlayabilmesi için bir kanal oluyordum. Bu çalışma benim için, oldukça doyurucu oluyordu; yüksek enerjileri ve şifa vermek için gelen meleksi varlıkları deneyimlemek büyük bir coşkuydu. Aynı zamanda, şifacının da şifa verebilmesi için bir dereceye kadar deneyimlemesi gereken bazı korkunç fiziksel rahatsızlıkların ıstırapıyla yüzleşmek de vardı. Birçok insanın birlikte yaşadığı muazzam enerji dengesizliklerini görmek için kendime izin vermem gerekiyordu. İnsanlık, beraberinde korkunç acılar, yalnızlık ve derin bir özgürleşme arzusunun sürükleyip duruyordu. Şifacının işi sevgi işidir. Şifacı, ruh varlığının bu acı dolu bölgelerine girer ve dikkatle davranarak umudun yeniden doğmasını sağlar. Şifacı, ruh varlığının aslında kim olduğuna dair hatıralarını nazikçe uyandırır. Vücudun her hücresindeki tanrısal kıvılcıma dokunur ve her birine, zaten Tanrı'ya ait olduğunu ve karşı konulmaz bir şekilde sağlığa ve bütünlüğe doğru Evrensel İrade içinde aktığını hatırlatır.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

07 HAZİRAN	Dünya Gezegeni Okulu	Alparslan SALT
14 HAZİRAN	Türkiye'de Neospiritüalizmin Tarihçesi	A. Cemal GÜRSOY
21 HAZİRAN	Negatif ve Pozitif Enerjiler	Alpaslan CEBBAROĞLU
28 HAZİRAN	Rüyaların Dilini Çözmek	Gülbin KINACIGİL

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çakmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

07 HAZİRAN	Sadıklar Planı'nda Ahenk Kanunu ve Fizik Bedenin Ahengi.....	Günay YALÇIN
14 HAZİRAN	İmajinasyon ve Pozitif Düşüncenin Hayatımızdaki Yeri	Adnan ERSOY
21 HAZİRAN	Dış Dünyanın Algılanmasında Duyu, Duygu ve İmgenin Önemi	Pınar ÖZTÜRK
28 HAZİRAN	Ruhsal Şifa	Seyhan OKAN

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

07 HAZİRAN	Rüyalardaki Bilgelik	Gülbin KINACIGİL
21 HAZİRAN	Psişik Yetenekler ve Medyomluk	Nusret Sefa YILMAZ

Yer: Kabns Şehitleri Cad. No: 134/1 Kat: 4 Daire: 401 Alsancak / İzmir Tel: 0232 464 00 17 Faks: 0232- 422 72 12
e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

Derneğimiz etkinlikleri İntegral Bütünsel Gelişim Merkezi Seminer Salonunda devam etmektedir.

Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00 - 17:00 saatleri arası
4640017 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

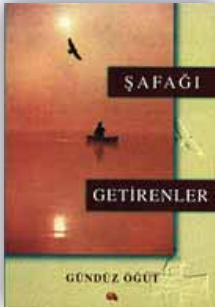
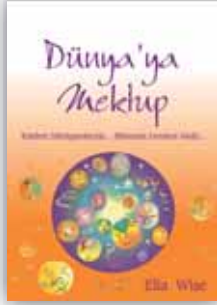
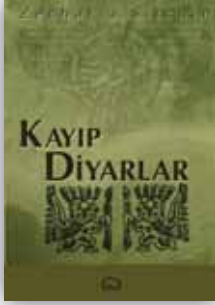
Yaz tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarıca</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Dişet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido</i> : Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Doğuşun Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kırmak</i> : D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown	12 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları</i> : H. Wambach	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof	18 TL
<i>İmgelemenin İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman	16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji</i> : Papus	10 TL
<i>İyileşmenin Simyası</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	16 TL
<i>Kabile Geri Döndü</i> : Janet Cunningham	15 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	15 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F.David Peat	15 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure	15 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı</i> : Günüz Öğüt	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri</i> : W. Budge	12 TL
<i>Mısırların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Günüz Öğüt	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası</i> : Dora Van Gelder	12 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins	10 TL
<i>Psişik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz	16 TL
<i>Psişik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	18 TL
<i>Ruhların Kaderi</i> : Michael Newton	22 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz	16 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın</i> : G. Öğüt	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler</i> : P. Brunton	10 TL
<i>Şafağı Getirenler</i> : Günüz Öğüt	12 TL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart	18 TL
<i>Yabamızdaki Bilgelik</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen</i>	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	17 TL
<i>Yönlendirilmeli Geşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD: Reşat Güner</i>	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geşeme Teknikleri</i> : Reşat Güner	13 TL
Kozmos Yayınları	
Fiyat Listesi	
<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood	10 TL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin</i> : K. S. Davis	10 TL
<i>Kendi Kendine Geşeme</i> : Karl O. Steober	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

WCRT4

4. Dünya Regresyon Terapisi Kongresi

20-21-22 Ekim 2011, Kuşadası, İzmir

Bilyay Vakfı ve Avrupa Regresyon Terapisi Birliği (EARTh) Ev sahipliğiyle

WCRT4 ÖN-ATÖLYE ÇALIŞMALARI (17-18 Ekim 2011)

Hans TenDam/Hollanda (Kişilik Ötesi Bütünleşmeler)

Anita Groenendijk/Hollanda (Kas Testi ile Tutunmuş Enerjileri ve Geçmiş Yaşam Regresyonu Verilerini Bulmak)

Neeta Yuvraj/Hindistan (Redikall Şifa ve Regresyon Terapisinde Kullanımı)

Trisha Caetano/ABD (Yöntemlerin Bütünleşmesi: Regresyon Terapisi ile Psikosentez, Gestalt ve Danışan Merkezli Terapinin Sergilenmesi)

WCRT4 ATÖLYE ÇALIŞMALARI (20-21-22 Ekim 2011)

Pavel Gyngazov/Rusya, Bonnie Cripe/ABD, Yuvraj Kapadia/Hindistan, Milton Menezes/Brezilya, Andy Tomlinson/İngiltere, Reena Kumarasingham/İngiltere, Diba Ayten Yılmaz/Türkiye, Monique Houben/Hollanda, Karen Stemkens/Hollanda, Janet Cunningham/ABD, Athanasios Komianos/Yunanistan, Barbara Pomar/ABD, Jordan van der Zeijden Campos/Brezilya ve birçok isim daha

PANEL

Richard Stammler/ABD

(Yeryüzünün dışından ve içinden varlıklar ile deneyimler ve terapi)

Kimler katılabilir:

Regresyon Terapisi Uzmanları, Öğrencileri, Doktor, Psikolog, Psikiyatrist, İpnoz eğitimi almış kişi ve uzmanlar, enerji çalışması uzmanları

Daha ayrıntılı bilgi, sunum başvuruları ve kayıtlar için:

info@regressioncongress.org

www.regressioncongress.org

Not: Ana salonda Türkçe çeviri yapılacaktır.

Program Komitesi:

Tülin Etayemez

Marion Boon

Milton Menezes

Bob Holmes

Marina Paulo Eberth